

1

1.

Når dagen atter sender Sitt lysvell overjord,
Vi rekker våre hender Mot deg, vår konge stor.

2.

Gi oss idag å trede på sannhets faste vei
Og bringe andre glede Med hjertet vendt mot deg!

2

1.

Nå lukker seg mitt øye, O, Fader i det høye,
I varetekt meg tag! Fra synd, fra sorg, fra fare
Din engel meg bevare, Som ledet har min fot i dag!

3

1.
Kjære Gud i himlens hjem,
Lær du meg å være
Riktig lydig, aldri slem,
Alltid deg til ære,
Lydig mot far og lydig mot mor,
Skinne som solen for liten og stor,
Være som Jesus var på jord,
Riktig, riktig lydig!

4

1.

La komme alle små barn til meg,
Har Jesus sagt, og dem hindre ei,
For himlens rike tilhører slike.
Så kommer jeg.

2.

Han kommer til meg hver gang jeg ber.
Han smiler til meg og på meg ser.
Sitt barn han kjenner. Alt godt han sender.
Han har meg kjær.

3.

Ja Jesus, kjæreste vennen min.
Å, la meg alltid få være din.
Ved hånden ta meg! Gå aldri fra meg!
Gi meg ditt sinn!

5

1.

Nå lukker solen sitt øye, Snart lukker jeg også mitt.

Gud Fader i det høye, Du lukker aldri ditt!

Du ser hver stjerne i vrimlen Og hvert et barn på jord.

Du hører høyt i himlen Det sakteste bønnens ord.

6

1.

Her er mitt øre jeg fikk for å høre.

Her er mitt øye, jeg fikk for å se.

Her er min hånd, hva vil du jeg skal gjøre?

Her er min fot, hvor vil du jeg skal gå?

Her er mitt hode, hvor tanker seg samler,

Strekker seg opp imot himmelens sky.

Her er mitt hjerte, det skal deg tilhøre

Nå og for evig, du trofaste Gud.

7

1.
Du kjære solskinn som titter inn,
Igjenom ruten i stuen min.
Jeg vil og være en stråle klar,
Et lite solskinn for mor og far.

2.
Og jeg vil også engang bli stor,
Og så forstandig som far og mor.
Men barn i hjertet jeg være vil,
For barna hører Guds rike til.

8

1.

Fader, du har skapt meg. Livet mitt jeg gir deg.

Led meg. Bruk meg.

2.

Jesus, du har frelst meg. Livet mitt jeg gir deg.

Led meg. Bruk meg.

3.

Hellig Ånd, kom, styrk meg. Livet mitt jeg gir deg.

Led meg. Bruk meg.

9

1.

Du har nok hørt en stemme i ditt hjerte
Når du var slem og gjorde noe galt.
Og i det samme har du kjent en smerte
For stemmen har, bedrøvet, til deg talt.

2.

Men du har sikkert også hørt den lyde.
Når du, iblant, var riktig god og snill.
Da ble du glad, da måtte du deg fryde,
Fordi den lød så kjærlig og så mild.

3.

Hør alltid etter hva den stemmen ber deg
Og når den taler må du være tyst.
For Gud som elsker deg, og alltid ser deg,
Han er det som du hører i ditt bryst.

10

1.
O Gud, som alle barn har kjær,
Se ned til meg som liten er,
Rens meg fra synd i Jesu blod,
Og gjør meg lydig, from og god!

11

1.

Å Jesus, jeg vil være snill Mot deg og far og mor,
Men det må du meg hjelpe til, For du er sterk og
stor!

2.

Du vet jeg ofte glemmer deg, Bedrøver deg så titt,
Men vil du hjelpe meg i vei Og rense hjertet mitt!

12

1.
Vi småbarn samles glade her
Og ber deg inderlig:
Å, kjære Frelser, vær oss nær
:/: Og led oss på din veg! :/:

2.
Gud signe både far og mor!
Gud signe hjem og land!
Gud signe hvert et barn på jord!
:/: Og led oss ved din hånd! :/:

3.
På skolen her du med oss vær!
Kom til oss alle inn!
La oss av hjertet få deg kjær!
:/: Fyll med din ånd vårt sinn! :/:

13

1.
:/: Vær forsiktig, lille barn, hva du gjør! :/:
For vår far i himlen ser Alt som her på jorden skjer.
Vær forsiktig lille barn hva du gjør!
2.
:/: Vær forsiktig, lille øye, hva du ser! :/:
For vår far i himlen ser Alt som her på jorden skjer.
Vær forsiktig, lille øye, hva du ser!
3.
:/: Vær forsiktig, lille øre, hva du hører! :/:
For vår far i himlen ser Alt som her på jorden skjer.
Vær forsiktig, lille øre, hva du hører!
4.
:/: Vær forsiktig, lille munn, hva du sier! :/:
For vår far i himlen ser Alt som her på jorden skjer.
Vær forsiktig, lille munn, hva du sier!
5.
:/: Vær forsiktig, lille hånd, hva du gjør! :/:
For vår far i himlen ser Alt som her på jorden skjer.
Vær forsiktig, lille hånd, hva du gjør!
6.
:/: Vær forsiktig, lille fot, hvor du går! :/:
For vår far i himlen ser Alt som her på jorden skjer.
Vær forsiktig, lille fot, hvor du går!
7.
:/: Vær forsiktig, lille hjerte, hva du tror! :/:
For vår far i himlen ser Alt som her på jorden skjer.
Vær forsiktig, lille hjerte, hva du tror!

14

1.
:/: Vær meg nær, å Gud, vær meg nær. :/:
Å Gud, vær meg nær.
2.
:/: Når jeg gråter, Gud, vær meg nær :/:
Å Gud, vær meg nær.
3.
:/: Når jeg synger, Gud, vær meg nær :/:
Å Gud, vær meg nær.
4.
:/: Når jeg ber til deg, vær meg nær. :/:
Å Gud, vær meg nær.

15

1.

Min båt er så liten, Og havet så stort,

Men Jesus har grepet min hånd.

./: Når han styrer båten, Da går det så bra

På veien til himmelens land. ./:

2.

Så liten og ringe, På jorden jeg er,

Men Jesus meg hjelper hver dag.

./: Hver morgen meg bønnen Til himmelen bær.

Jeg sovner hos Jesus hver kveld. ./:

16

1.
Kjære Far ta hånden min. Slipp den aldri ut av din.
Led meg på din vei i dag, Trygg og glad!

17

1.
Kjære Gud, jeg har det godt.
Takk for alt som jeg har fått.
Du er god, du holder av meg.
Kjære Gud, gå aldri fra meg.
Pass på liten og på stor,
Gud bevare far og mor.

18

1.

Jeg vet en deilig have Hvor roser står i flor.
Den skapte Gud til gave For alle barn på jord.

2.

Hvert barn med tanker fromme Og øm og kjærlig
sjel,
Får lov der inn å komme Og plukke roser selv.

3.

Så ber jeg deg å bøye Mitt hjerte og mitt sinn.
Gud Fader i det høye, Lukk meg i haven inn.

19

1.

Jeg vil være ærlig Mot min far og mor.

Jeg vil ikke lyve, Men si sanne ord.

2.

Jeg vil være ærlig. Gud jo allting vet.

Og så kan jeg ha en God samvittighet.

20

1.

Jeg er ei for liten Være barn av Gud.

Jeg er ei for liten Vandre i hans bud.

2.

Jeg er ei for liten Til Guds Ånd å ha.

Hjertet blir hans tempel. Salig er jeg da.

3.

Jeg er ei for liten Lyde mor og far.

Gud til dette budet Løfter givet har.

4.

Jeg er ei for liten Være lite lys,

Som om Jesus vitner Hvor anledning bys.

5.

Jesus, lær meg bede. Jesus, lær meg tro.

Jesus, lær meg elske, Elske slik som du.

21

1.

Jeg er liten, men jeg vil Alltid høre Jesus til,
Han som hører meg og ser Når jeg ber.

2.

Jesus, du som er så god, Gav for meg ditt liv og
blod.

La meg alltid ha deg kjær. Din jeg er.

3.

Jeg vil gjerne være snill, Får det ofte ikke til.

Når jeg syndet har mot deg, Tilgi meg.

4.

Og når jeg en gang blir stor Og skal bort fra far og
mor,

La meg gå i Jesu spor Her på jord.

22

1.

Jeg folder mine hender små I takk og bønn til deg.
La alle barn i verden få Det like godt som jeg.

2.

Vern alle med din sterke hånd Mot fattigdom og
død.

Og hjelp små barn i alle land Så ingen lider nød.

3.

La ingen krig og sult og sott Få gjøre oss fortredd.

La alle leve trygt og godt I frihet og i fred.

23

1.

Jeg løfter øyet mot himmelen

Og folder mine hender.

Til deg, o Gud, som er barnets venn,

Min bønn og tanke jeg sender.

2.

Hold over oss din sterke hånd,

O Fader uten like,

Og la meg vokse for livets land,

Som er ditt himmelske rike!

24

1.
I ditt dyrebare navn
Går vi til vår gjerning, Jesus kjære.
La den være deg til ære,
La den trives til vårt gavn!

2.
Du som åpnet oss din favn,
Du som ville våre synder bære,
La din lære for oss være
Livets lys til himlens havn!

25

1.
I Østen stiger solen opp,
Den spreder gull på sky,
Går over hav og bergetopp,
Går over land og by.

2.
Den kommer fra den fagre kyst
Hvor paradiset lå,
Den bringer lys og liv og lyst
Til store og til små.

3.
Den hilser oss fra livets hjem,
Hvor først Guds lys opprant
Med stjernen over Betlehem,
Som Østens vise fant.

4.
Og med Guds sol utgår fra øst
En himmelsk glans på jord,
Et glimt fra paradises kyst,
Hvor livets palme gror.

5.
Du solers sol fra Betlehem,
Ha takk og lov og pris
For hvert et glimt fra lysets hjem
Og fra ditt paradis!

26

1.
Herre Jesus, la meg få
Være en av dine små,
En av dem som du velsigner,
Og som mer og mer deg ligner.
Alltid gå i dine spor,
Alltid lyde dine ord.

2.
Hjelp meg mens jeg vandrer her,
Deg å leve riktig nær,
At mitt hele liv må være
Deg til ære, Frelser kjære,
Så at andre og må få
Lyst til samme vei å gå

3.
Jesus Krist, gjør flokken stor,
Samle inn fra syd og nord,
Samle inn fra hedninglande.
Vis dem vei, den ene, sanne
Som til himlen sikkert bær.
Veien, livet selv du er.

27

1.
Gud er min Far - jeg er hans barn.
Det er så godt og trygt.
Jeg vet at han bevarer meg
Fra allting ondt og stygt.

2.
Når natten kommer, tenner han
Små stjerner i det blå.
Og blir det mørkt så vet jeg jo
At engler passer på.

28

1.
Gud som har oss småbarn kjær,
Se til meg som liten er.
Hjelp meg denne dag å være
Snill og god, deg Gud til ære.

2.
Gud bevar vår hele jord,
Mine søsken, far og mor,
La din englevakt beskytte
Store, små i hus og hytte.

29

1.
Alt er skapt av deg, o Gud,
Ved din makt og på ditt bud,
Luft og lys og sjø og land,
Fugl i skog og fisk i vann.

2.
Blomst på mark og frukt på tre,
Sol og regn og vind og sne,
Hver en ting av stort og smått
Har du skapt og skapt det godt.

30

1.

Ha takk, o Gud for dagen som skinner lys og klar,
Ha takk fordi du gav meg så snill en mor og far,
Ha takk fordi vi alle får være dine barn!
Så holder du om oss i dag din sterke faderarm.

31

1.
Gud vil jeg skal være et solskinnsbarn
Og lyse for ham hver dag,
I hjem og på skolen, i all min lek
Ham være til velbehag.
Kor: Et solskinnsbarn, et solskinnsbarn,
Gud vil jeg skal være et solskinnsbarn.
Et solskinnsbarn, et solskinnsbarn,
Ja, det vil jeg være for ham.
2.
Gud vil jeg skal være så hjertens god
Og snill mot alle her,
Og vise hvor glad og fornøyet
Hans lille barn dog er.
3.
Jeg Jesus vil bede at han meg må
Bevare fra synd og skam,
Og hjelpe meg alltid å huske på
At jeg skal lyse for ham.
4.
Jeg ønsker å være hans solskinnsbarn.
Ja lyse jeg gjerne vil,
Og følge med Jesus i all min tid,
Så hører jeg himlen til.

32

1.
Det er trygt å være Jesu lille lam.
Han vil lammet bære. Jeg vil følge ham.
2.
Det er godt å være Jesus, barnet ditt,
For da vil du bære Meg til hjemmet mitt.

1.

Ditt barn eg no vil vera, Min Gud og Fader god!
Din vilje vil eg gjera, Lær meg ditt ord og bod!
Ber meg på dine hender, Vis meg den rette veg,
So kvar eg foten vender, Eg alltid fylgjer deg!

1.

Boken om Jesus er boken for meg.
Der møter Gud meg og viser meg vei.
Bibelen passer for liten og stor.
Alle som vil, kan få hjelp av Guds ord.

2.

Mange slags mennesker møter jeg der,
Meget å lære jeg har av enhver.
Gud er allmektig, og han er min Far.
Kjærligste omsorg for barna han har.

3.

Jesus, ja Jesus er kjærest for meg.
Tenk, han var engang et barn slik som jeg,
Og han forstår meg og elsker meg så
At han i døden for meg ville gå.

4.

Glad kan jeg lese om himmelens hjem,
Målet som venter den dag jeg når frem.
Ja, jeg vil følge min frelser, min bror,
Til jeg får møte ham der hvor han bor.

35

1.

Det blir noe for barna i himlen å få,
For de barn som i Herren får dø.
De får kroner av gull, de får harper også,
De får kleder så hvite som snø.

Kor: Det blir noe å få, det blir noe å få,

Det blir noe for barna å få.

I den himmelske stad,

Der hvert hjerte er glad.

Det blir noe for barna å få.

2.

De får vandre omkring på de gater av gull,

De får synge med englene der.

De får skue Guds lam som tok bort deres skyld,

De får se ham så skjønn som han er.

3.

De får sitte til bords i Guds herlighets sal,

De får ete det levende brød.

Lammet lyser iblant dem så klar som krystall,

Hverken natt finnes der eller død.

4.

De får drikke av elven som renner forbi,

De får nyte Guds salige trøst.

De får synge Guds lov på en ny melodi,

De får hvile ved Frelserens bryst.

36

1.

Herre, signe du og råde Og bevare nu oss vel!

Herre, la ditt åsyns nåde Alltid lyse for vår sjel!

Herre Gud, deg til oss vend Og din fred oss alle send!

Fader, Sønn og Ånd til sammen Være med oss alle!

Amen.

37

1.
Her samles vi omkring ditt ord
Som barn omkring sin Faders bord,
Og ber deg, Herre Jesus kjær:
Kom inn til oss, og hos oss vær.

2.
Å Herre, tal, vi høre vil,
Og gi oss det vi trenger til.
Forlat vår synd for Jesu blod.
Din Hellig Ånd la hos oss bo.

3.
Hold om vårt øye, øre vakt,
Og ta vårt hjerte vel i akt,
Så våre tanker ikke må
Fra deg og ut i verden gå.

4.
Vi ber deg nå av hjertens grunn:
Velsign du denne andakts-stund,
Og mett vår sjel med livsens brød,
Så svinner all vår sorg og nød.

38

1.
Ingen er så trygg i fare,
Som Guds lille barneskare,
Fuglen ei i skjul bak løvet,
Stjernen ei høyt over støvet.

2.
Herren selv vil sine berge,
Han er deres skjold og verge,
Over dem han seg forbarmer,
Bærer dem på faderarmer.

3.
Ingen nød og ingen lykke,
Skal av Herrens hånd dem rykke.
Han den beste venn blant venner,
Sine barns bekymring kjenner.

4.
Våre hodehår han teller,
Hver en tåre som vi feller.
Han oss føder, han oss kleder,
Midt i sorgen han oss gleder.

5.
Gled deg da, du lille skare!
Jakobs Gud skal deg bevare.
For hans allmakts ord må alle,
Fiender til jorden falle.

6.
Hva han tar og hva han giver,
Samme Fader han forbliver,
Og hans mål er dette ene,
Barnets sanne vel alene.

39

1.
Jesus, styr du mine tanker,
Jesus la meg leve så
At hvor jeg i verden vanker,
Et Guds barn jeg være må!
At hver stund jeg ånde drager
Gud til ære, meg til gavn,
Og så dør når ham behager,
I det søte Jesu navn!

40

1.
Milde Jesus du som sagde
At til deg skal barnet gå,
Du som hender på dem lagde,
Ennu signer du de små.
Selv du blev til Herrens tempel
Båret i din moders favn,
La meg minnes ditt eksempel
Når jeg minnes om ditt navn.

2.
Du til dåpen lot meg kalle
Da jeg var en liten knopp,
Skal jeg visne? Skal jeg falle?
Hjelp meg du å vokse opp!
Hjelp meg du å tidlig lære
Og å elske Herrens ord,
Så engang blant dine kjære
Jeg kan knele ved ditt bord!

3.
Når jeg så skal ut i verden,
Aldri jeg alene er,
Villgress vokser titt på ferden,
Men du ser hva jeg ei ser.
La meg gå min gang til gammen
All min tid for far og mor,
La oss bli i himlen sammen
Vi som var det her på jord!

41

1.
Skriv deg, Jesus, på mitt hjerte,
Du min konge og min Gud,
At ei lyst, ei heller smerte
Deg formår å slette ut!
Denne innskrift på meg sett:
Jesus ut av Nasaret,
Den korsfestede, min ære
Og min salighet skal være.

42

1.
Bli barn igjen på Jesu ord,
Da skal du visst fornemme
Det lyder enn til oss på jord
En kjærlig faderstemme.
Den sier: Frykt kun ei, men tro
Du skal hos meg i himlen bo,
Og der har gleden hjemme.

43

1.
Her er Guds hus og himlens port,
Herfra det går en stige,
Av ord og sakramenter gjort,
Helt opp til himmerike;
På den Guds engler treder inn,
Gud Fader selv på høyest trinn
Sin fred vil oss tilsige.

2.
Her er Guds hus og himlens port,
Og jeg det visste ikke.
Jeg sovet har de timer bort
Han bud meg ville skikke.
O vekk meg, vend fra jordens bo
Med Jakobs sterke håp og tro
Til himlen mine blikke!

3.
Gud, send da dine engler ned,
La meg din røst få høre,
Lys over meg en hellig fred,
La fienden meg ei røre!
Jeg er en fattig vandringsmann,
Lov meg du til mitt fedreland
Vil frelst meg arme føre!

44

1.
Herre Gud, ditt dyre navn og ære
Over verden høyt i akt skal være,
Og alle sjele,
De trette træle,
Alt som har mæle,
De skal fortelle din ære.

2.
Gud er Gud, om alle land lå øde,
Gud er Gud, om alle mann var døde.
Om slekter svimler
Blant stjernestimler
I høye himler
Utallig vrimler Guds grøde.

3.
Høye hall og dype dal skal vike,
Jord og himmel falle skal tillike,
Hvert fjell, hver tinde
Skal brått forsvinne,
Men opp skal rinne,
Som solen skinne Guds rike!

45

1.

Kjærighet fra Gud Springer like ut
Som en kilde klar og ren. I dens stille bunn,
I dens dype grunn Gjemmes livets edelsten.

2.

Kjærighet fra Gud Som en yndig brud
Kommer smykket til oss ned. Lukk kun opp din
favn,
Kom i Jesu navn, Himlen bringer den jo med!

3.

Kjærighet fra Gud Er det store bud,
Er det eneste jeg vet. Bli i kjærighet,
Og du har Guds fred, Ti Gud selv er kjærighet!

46

1.
Lover Herren! Han er nær
Når vi synger, når vi beder.
Samles i hans navn vi her,
Selv han midt iblant oss treder.
Lover Herren, gamle, unge,
Pris hans navn hver barnetunge!

2.
Herre, vær oss evig nær!
Vær oss nær når solen rinner,
Og når sol og stjerneskjær
I den dype natt forsvinner!
La din Ånd ei fra oss vike
Til vi ser deg i ditt rike.

47

1.
Guds ord, det er vårt arvegods,
Det våre barns skal være;
Gud, gi oss i vår grav den ros
Vi holdt det høyt i ære!
Det er vår hjelp i nød,
Vår trøst i liv og død;
O Gud, hvordan det går,
La dog mens verden står,
Det i vår ætt nedarves!

48

1.
Give Gud jeg efterhånden
Med Guds nådes ord i favn
Og må blive sterk i ånden,
Vokse opp i Jesu navn,
Blive ham litt mere lik
Som kom ned fra himmerik,
Lære himmellivets seder,
Dele Jesu barnegleder!

49

1.
Vår Gud han er så fast en borg,
Han er vårt skjold og verge,
Han hjelper oss av nød og sorg
Og vet oss vel å berge.
Vår gamle fiende hård
Til strid imot oss står,
Stor makt og arge list
Han bruker mot oss visst,
På jord er ei hans like.

2.
Vår egen makt er intet verd,
Vi var hel snart nedhugne;
Men en går frem i denne ferd,
For ham må all ting bugne.
Vil du hans navn få visst?
Han heter Jesus Krist,
Den høvding for Guds hær
I ham kun frelse er,
Han marken skal beholde.

3.
Om verden full av djevler var
Som ville oss oppsluke,
Vi frykter ei, vi med oss har
Den som Guds sverd kan bruke.
Er verdens fyrste vred
Og vil oss støte ned,
Han ingen ting formår
Fordi alt dømt han går,
Et Guds ord kan ham binde.

4.
Det ord de skal vel lade stå
Og utakk dertil have;
Ti Gud han selv vil med oss gå
Alt med sin Ånd og gave.
Og tok de enn vårt liv,
Gods, ære, barn og viv,
La fare hen, la gå!
De kan ei mere få,
Guds rike vi beholder.

50

1.
Ver eit solskin, unge kristen,
Ver eit solskin på din veg!
Då skal alltid himlens englar
På di livsferd fylgja deg.
Lat då Kristus, livsens-ljoset,
Vera soli i ditt liv,
Og det ljøs du fær frå honom,
Stilt og audmjukt frå deg giv!

2.
Ver eit solskin fyrst i heimen
Der du med dei kjære bur!
Alt du der i kjærleik ofrar
Gagnar meir enn sjølv du trur.
Kveik dei vesle barnevangar,
Kjærleik sårt dei veike treng,
Og strø solskinn yver vegen
Der små barneføter gjeng!

3.
Vil du då eit solskin vera,
Unge kristen, kvar ein dag,
Skygg då ikkje med din skugge
For din Frelsars andletsdrag!
Nei lat honom vera soli,
Ver ein stråle berre du,
Då fær han åleine æra,
I ditt kall du då er tru.

1.
 Hvor tamariskelundens dype, dunkle skygger,
 Sitt mørke senker over Be-er-sabats grunn.
 Hvor tjørnen blomstrer og hvor turtelduen bygger,
 Der vandret Abraham en årle morgenstund.
 Hans hjerte vånder seg for Gud, som hisset troner,
 På jorden kneler han i stille ydmyk bønn.
 Fra sjelens dyp fremveller klagesangens toner,
 "O Herre, vil du jeg skal ofre deg min sønn?"

2.
 Og Herrens stemme klart nu lyder til hans hjerte.
 "Ja, gi meg Isak, som du elsker og har kjær.
 Vel koster ofret både gråt og bitter smerte,
 Men jeg vil rikt belønne den som lydig er."
 Så takker Abraham sin Gud i morgenrøden,
 Hans hjerte fyltes med en stille liflig fred.
 Han tenker: Gud oppreise kan min sønn fra døden.
 Så drog med Isak han til Moria avsted.

3.
 Og denne vandring var så tung, det var den siste,
 Hvem kan vel fatte hva hans faderhjerte led.
 Han så i ånden hvert et jordisk håp å briste,
 Mens foten langsomt opp på bergets side skred.
 Sitt hjertes håp han nu som offer skulle bringe,
 Sin lille aftenblomst i livets sene høst.
 Mot denne skatt var alt i verden ham så ringe,
 Dog har han fred, for han har lydd sin Herres røst.

4.
 Da taler Isak til sin far så blidt og stille
 Mens han tålmodig på sin tunge byrde bar.
 Hvor var de barneøyne elskelige milde,
 Hvor var for Abraham han dyrebar og kjær?
 "Å, se min far her har vi ild og kniv og brenne,
 Men hvor er lammet, som vi ofre skal til Gud?"
 Og svaret lyder: "Dette lam vil Herren sende.
 Ja offerlammet vil Jehova selv ta ut."

5.
 Men kan vel Abraham den siste time glemme?
 Han bygger alter, binder fast sin kjære sønn.
 Han løfter kniven, men så hører han en stemme.
 "O, Abraham. Jeg er din meget store lønn.
 Legg kniven bort og løs din sønn du måtte binde.
 Nu har jeg sett du over all ting frykter Gud."
 Og kniven faller, mens nu gledesårer rinner,
 Fra hjertes fylde strømmer takk og lovsang ut.

6.
 I samme stund oppløftet Abraham sitt øye,
 Og se, en veder fast i tornebusken satt.
 Den ofret han til Gud, Jehova i det høye,
 Mens under gledesårer hjertet stille bad.
 Da hørtes annen gang en engels røst fra himlen.
 "Du lød mitt bud, nu vil jeg rikt velsigne deg,
 Lik sand ved verdenshavets bredd, lik
 stjernevrmlen
 Vil jeg mangfoldiggjøre deg på jorderik."

7.
 Når Isak ofret ble, har smertens tårer runnet,
 Og Herrens berg ble håpets grav så mangen gang.
 Men Åndens kjemper har den rette adel vunnet,
 På offerhøyden under englers jubelsang.
 Her ble en fyrste- og en presteslekt utkåret,
 Her møter himlens drott sin dyrekjøpte brud,
 Men ingen hellig har sitt kroningssmykke båret,
 Før han på offerhøyden møttes med sin Gud.

52

1.
Bekjenn kun fryktløst Jesu navn,
Om verden enn det skyr!
Det er en fjellgrunn og en havn
Når annet feste flyr.

2.
Å, skam deg ei ved Kristi ord
Om hele verden ler!
Guds veldes kraft for hver som tror
Det gamle budskap er.

3.
Fornekt ei Kristi kors! Det er
For verden dårskap kun,
For oss som har fått Herren kjær,
Det er vår frelses grunn.

4.
Bevar som sjelens største skatt
Hva Kristi godhet gav!
I livets dag, i dødens natt
Er han ditt lys, din stav.

53

1.
Blott en dag, ett ögonblick i sänder,
Vilken tröst vad än som kommer på!
Allt ju vilar i min Faders händer,
Skulle jag, som barn, vel ängslas då?
Han som bär för mig en faders hjärta,
Giver ju åt varje nyfödd dag
Dess beskärda del av fröjd och smärta,
Möda, vila och behag.

2.
Själ han är mig alla dagar nära.
För var särskild tid med särskild nåd.
Varje dags bekymmer vill han bära,
Han som heter både Kraft och Råd.
Morgondagens omsorg får jag spara,
Om enn oviss syns min vandrings stig.
"Som din dag, så skall din kraft och vara,"
Detta löfte gav han mig.

3.
Hjälp mig då att vila tryggt och stilla
Blott vid dina löften, Herre kär,
Och ej trones dyra tröst förspilla,
Som i ordet mig förvarad er.
Hjälp mig, Herre, att vad helst mig händer,
Taga av din trogna fadershand
Blott en dag, ett ögonblick i sänder,
Tills jag nått det goda land.

54

1.

Bred dina vida vingar, O Jesus, över mig
Och låt mig stilla vila I ve och väl hos dig!
Bliv du mitt allt i alla, Min visdom och mitt råd,
Och låt mig alla dagar Få leva blott av nåd!

2.

Förlåt mig alla synder Och två mig i ditt blod!
Giv mig ett heligt sinne, En vilja ny och god!
Tag i din vård och hägnad Oss alla, stora, små,
Och låt i frid oss åter Till nattens vila gå!

55

1.

Brødre og søstre, nå skilles vi ad.
Far da med Jesus fornøyet og glad
Hver sine lovlige veier.

2.

Gjem nå Guds ord i ditt hjerte og sinn!
Lukk ikke synden og verden der inn!
Jesus la hjertene eie!

3.

Amen, ja, Amen skal være vår sang.
Det vil vi synge med frydefull klang,
Alle Guds venner tilsammen.

4.

Lammet, ja, Lammet, dets vunder og sår
Æren og prisen i evighet får!
Amen, halleluja! Amen!

56

1.

Den himmelske lovsang har rikere toner,
Mer liflig og sølvren en klang
Enn all jordisk musikk, skjønt vårt hjerte seg fryder
Når skogen og dalen gjenlyder av sang.

Kor: Å herlige lovsang i Guds paradis
Når himlens herskarer istemmer hans pris!

2.

Hist oppe er sangen lik vannenes brusen,
Og himlen er full av dens lyd.

De salige ånder sin Frelser lovpriser,
De jubler av glede og synger av fryd.

3.

Kun de kan den himmelske lovsang istemme

Hvis sjel har fått nåde hos Gud

Ved troen på Jesus, sin Herre og Frelser,

Kun disse skal se ham og kalles hans brud.

57

1.

Du er innbudt til bryllup i himlen.

Du er ønsket velkommen av Gud.

Ja så riv deg da løs ifra vrimlen,

Kom i dag når Han sender deg bud.

Kor: Du er innbudt til bryllup i himlen.

Det er du som skal være hans brud.

Ja så riv deg da løs ifra vrimlen.

Kom i dag når han sender deg bud.

2.

Hør min venn, si meg hva du vil svare

Nå når budet fra himlen deg når?

Vil du gjøre deg rede å fare?

Svare ja nå når budet deg når.

3.

Alt er ferdig, i himlen de venter.

Ja, de venter, de venter på deg.

Snart så kommer han selv ned og henter

De som går på den himmelske vei.

58

1.

Eg er ein gjest i verda, På reis som framand her.
Den trøyst eg har på ferda: Min heim i himlen er.
Langt bort om tiders strand Der strålar livsens
land.

Eg er ein gjest i verda, Min heim i himlen er.

2.

Der har eg mine kjære, Der skal me møtast att
Og evig saman vera Ein dag forutan natt.

Der er min Frelsar god, Som flyta let sitt blod.

Eg er ein gjest i verda, Min heim i himlen er.

3.

Der finst ei gråt og kvida, Der finst ei sorg og nød,
Der slepp mitt hjarta lida, Der finst ei synd og død,
Der vert eg evig fri Og himlens gleda mi.

Eg er ein gjest i verda, Min heim i himlen er.

4.

Dit augo titt eg vender, I lengting hjarta skjelv,

Eg ser dei fagre strender Ved livsens klåre elv.

Han snart vil senda bud Og henta heim si brud.

Eg er ein gjest i verda, Min heim i himlen er.

59

1.

Et ungdomsliv er skjønt som morgenrøden
Når det kun leves rent i Herrens frykt.
Det knekkes ei av stormvær eller døden
Når det på klippen Jesus Krist er bygd.

2.

Ditt hjerteliv må fremfor alt bevares,
Din barnetro, ditt håp, din kjærlighet.
For alt engang det jo skal regnskap svares
Når dagens strid er slutt, og sol går ned.

3.

Når kan den unge livets sti bevare,
Så den er ren og lys ved dag og natt?
Det skjer alene når Guds ord, det klare,
Er lys og liv og fred og hjertets skatt.

60

1.

Fager kveldsol smiler Over heimen ned,
Jord og himmel kviler Stilt i heilag fred.

2.

Berre bekken brusar Frå det bratte fjell,
Høyr, kor sterkt det susar I den stille kveld!

3.

Ingen kveld kan læra Bekken fred og ro,
Ingi klokka bera Honom kvilebod.

4.

So mitt hjarta stundar Bankande i barm,
Til eg eingong blundar I Guds fader-arm.

61

1.
For Guds folk er hvilen tilbake
I himmelens salige hjem,
Bak trengselens skyfulle dage
En hviledag venter på dem.

2.
Her går de foraktet, har møye,
Anfektelser, strid og besvær.
Her gråter så titt deres øye,
De sukker: Akk var vi dog der.

3.
Dog midt under striden og nøden
Til Golgata søker de hen.
For han som for dem gikk i døden,
Er alltid den trofaste venn.

4.
De sier så ofte: Hør, vekter,
Er natten ei snart nå forbi?
Som hjorten av tørst vi forsmekter,
Gud, gi det snart morgen må bli!

5.
Kun stille, min brud, til jeg kommer!
Å, frykt ei og engstes ei så!
Du ser jo det tegner til sommer,
Og kronen du snarlig skal få!

6.
For himmel og jord skal vel vike,
Men aldri det løfte du fikk!
Å, tenk ei at jeg kan deg svike
For deg jeg i døden jo gikk!

7.
Halleluja, amen, ja, amen!
Høylovet min brudgom så stor!
Snart skal vi få være tilsamme
For evig i himmelens kor.

62

1.
Han tek ikkje glansen av livet,
Den Frelsar som kallar på deg.
Fyrst då kan for alvor du leva,
Når han får deg fylgja på veg.

2.
Du høyrer dei dårande røyster,
Som lovar deg gullglim og glans.
Men ingen legg lys over vegen,
Som Jesus og kjærleiken hans.

3.
Han hjelper i brattaste bakkar,
Og stydjer når vegen vert smal.
Han signar dei sollyse sletter,
Og lyser i dødsbyggens dal.

4.
Han fører deg frelst over fjorden,
Heilt fram til den himmelske strand.
Når døden sin brottsjø du møter,
Vil Jesus dra båten i land.

5.
Han tek ikkje glansen av livet,
Han gyller din morgon og kveld.
Og opnar ei dør til dei salar,
Der æveleg høgtid du held.

63

1.

Herre Jesus, gi meg nåde, Kraft og mot å vandre

så

At jeg deg engang får skue Og med brudeklede

gå!

Da er all min nød til ende, Og min gråt til glede

vendt.

Takk, o Jesus, for din nåde Som du har til jorden

sendt!

2.

Skynd deg, Sion, her er nåde, Stå ei stille, bli ei

matt!

Se deg ikke mer tilbake Før du får din krone fatt!

Tenk på hva du har i vente, Tenk på hva du får å se

Når din Jesus deg vil hente Hjem fra jordens sorg

og ve!

3.

Da skal all vår trengsel endes, Ingen sorg oss

tynge ned,

Verdens hat og vrede vendes Om til fryd og evig

fred,

Ja, en salighet til bytte For en tid i trengsel her.

Kjære sjel,

vær tro i striden, Snart, ja, snart du hjemme er!

64

1.
Herre Jesus, lat meg læra Av ditt ord og av di
gjerd,
At eg søkja skal Guds æra I mitt liv og all mi ferd;
Ikkje for mitt eige sørgja, Berre etter ein ting
spørja,
Berre på det eine sjå, At Guds sak eg fremja må.
2.
Som din mat det var å gjera Viljen hans som sende
deg,
Lat min høgste hugnad vera Deg å fylgja på den
veg:
I din Faders ærend fara Medan her mi ferd skal
vara,
I Guds gjerning finnast tru, Alt til enden tru som
du!
3.
Som den stille å kan renna Djupt i dalen sylverklår,
Så di kraft me óg kan kjenna I den stille livsgjerd
vår.
Når din Ande i oss råder, Går han som ei livsens
åder,
Som det djupe underdrag Gjennom alt vårt liv og
lag.
4.
Jesus, lær oss Gud å dyrka Så som du, i alt vårt liv,
I vår helg og i vår vyrka, I den gjerning som me
driv,
Så vår livnad Gud kan lova Endå i den låge stova,
Så ei fattig fiskarbu Vert ei kyrkja for vår Gud!
5.
Lat oss leva då og anda For Guds æra all vår dag,
I hans gjerning stendig standa Til vårt siste
andedrag!
Og når mørkret på vil falla, Og Herfrå du vil oss
kalla,
Gjev oss då i grav den ros: Du i livet var vårt ljøs!

65

1.

Herre samle nu oss alle Om ditt dyrebare ord!

Som et vårregn la det falle På vårt hjertes tørre jord!

Nådig du din ånd oss sende, Og din ild iblant oss tenne,

La oss i vår armod kjenne Kraften fra ditt rike bord!

2.

Lær oss trolig å ta vare På det ord oss givet er,

Led oss i ditt lys, det klare, På den vei som til deg bær!

Gjør vårt hjerte for deg stille, La ei vantro oss forville,

Herre, la oss ei forspille Nådens stund når du er nær!

66

1.

Hvi skulle jeg sørge, jeg har jo en venn
Som bær på sitt hjerte min nød.
Den vennen er Jesus, han elsker meg enn
Han elsker i liv og i død.

Kor: Han går ved min side, han leder min gang
Han blir ikke trett han som jeg.
Og nådig han vokter meg livsdagen lang,
Han sviker ei, sviker meg ei.

2.

Han har meg utkåret så ussel jeg var,
Av nåde jeg er nå hans brud.
Han vil meg ei slippe, det løftet jeg har,
Før hjemme jeg er hos min Gud.

3.

Jeg frykter ei mere for helvetes makt,
Min borg det er Israels Gud.
Han skal meg bevare, for det har han sagt,
Han kan ikke glemme sin brud.

4.

Så reiser jeg trygt til mitt herlige land
Tross bølgene skyhøye går.
Om Frelseren sover i båten iblant,
Han er dog i båten ombord.

67

1.
Hvor herlig klinger Jesu navn
For sjelen syk og sår!
Det lindrer nød, det mildner savn
Når det til hjertet når.
2.
Det løfter den som bøyes ned,
Det stilner storm og strid.
Til hvileløs det bringer fred
Og håp til evig tid.
3.
Det navn er manna for min sjel,
Min rikdom og mitt gull.
Det er min skatt, min arvedel
Av bunnløs nåde full.
4.
Det navnet er mitt faste skjold
Mot ondskaps åndehær,
En festning sterk mot Satans vold,
Der skjult og trygg jeg er.
5.
Min siste sang på denne jord
Blir Jesu kjære navn.
Min første sang blant englers kor
Blir også Jesu navn.

68

1.
Hvor salig er den lille flokk
Som Jesus kjennes ved!
I ham, sin Frelser, har den nok
Nu og i evighet.
I kjærlighet, i håp og tro
Den vandrer her, og hist skal bo
Med ham når håp og tro forgår,
Men kjærlighet består.

2.
Min Jesus, er jeg en av dem,
Vil du meg kalle din?
Står jeg for deg som hine fem
Med lys i lampen min?
O la meg ei til hvile gå
Før derom jeg kan visshet få,
Før du kan få det svar av meg:
Du vet jeg elsker deg.

3.
Og måtte det med gråt enn skje
At sådant svar jeg gav,
Så vil du nådig til meg se
Og tørre tåren av.
Ja når kun du som allting vet,
Hos meg kan finne kjærlighet
Og kjenne meg iblant din flokk
Som din, så har jeg nok.

69

1.

Jag har hört om en stad ovan molnen,
Ovan jordiska dimhölja länder,
Jag har hört om dess solljusa stränder,
Och en gång, tänk en gång är jag där.
Halleluja, jag högt måste sjunga
Halleluja, jag går till den staden.
Om än stegen blir trötta och tunga,
Bär det uppåt, ja, hemåt ändå.

2.

Jag har hört om ett land utan tårar,
Utan sorg, utan nöd, utan strider.
Och där ingen av sjukdom mer lider,
Och en gång, tänk en gång är jag där.
Halleluja, där fröydas vi alla,
Halleluja, vart tvivel försvunnit.
Aldrig mer skall jag stappla och falla,
Jag är framme, ja, hemma hos Gud.

3.

Jag har hört om den snövita dräkten
Och om glansen av gyllene kronor.
Jag har hört om den himmelska slakten
Och en gång, tänk, en gång er jag där
Halleluja, jag fröydas i anden,
Jag kan höra den himmelska sången,
Och det sliter i jordiska banden
Ty jag vet jag skall snart vara där.

70

1.
Jag kan icke räkna dem alla,
De prov på Guds godhet jag rönt;
Likt morgonens droppar de falla
Och glimma likt dessa så skönt.
Jag kan icke räkna dem alla,
De prov på Guds godhet jag rönt.

2.
Likt stjärnornas tallösa skara
De hava ej namn eller tal,
Men stråla likt dessa så klara
Jämväl i den mörkaste dal.
Likt stjärnornas tallösa skara
De hava ej namn eller tal.

3.
Jag kan icke räkna dem alla,
Men ack, må jag tacka dess mer.
Guds kärleks bevis må jag kalla
De under av nåd han betar.
Jag kan icke räkna dem alla,
Men ack, må jag tacka dess mer.

71

1.

Jeg råde vil alle i ungdommens dage

At de dog i tide må tenke seg om.

Man kan ikke kalle de dager tilbake

Man kan ikke vite når Gud holder dom.

Kor: Når lyset blir utslukt, Og himlens dør blir lukt,

Når dagen er omme Og natten vil komme,

Da er det for sent til å tenke seg om.

2.

I dag når du hører den kallende stemme,

Han drage deg vil inn i Faderens favn.

Ja, titt i din sjel du hans røst kan fornemme,

Han lokker deg ømt, og han nevner ditt navn.

3.

Se tiden den skrider, og dagen den lider,

Og solen alt rødmer mot tidenes kveld!

Det gjelder for alle å Herren påkalle,

Det gjelder å gripe den salige del.

4.

Ja, måtte vi vandre i hånd med hverandre,

Og haste med flid imot himmelens land!

Det gjelder å bede og holde seg rede,

Skal vi kaste anker på salighets-strand.

1.

Jesus, hjelp meg å begynne
I ditt navn alt hva jeg gjør,
Så jeg fremad kan meg skynde,
Og så slutte som jeg bør.
Kom, å Jesus, bli meg nær!
La meg være der du er!

2.

Gud la mine ord og tanker,
Alltid være styrt av deg!
Hjelp meg så jeg flittig sanker
Det som evig gagner meg.
Kom, å Jesus, bli meg nær!
La meg være der du er!

73

1.
Livet forsvinner i hast som en drøm,
År etter år iler bort.
Livet henrinner lik brusende strøm,
Skyndsomt det iler så fort.
2.
Dager som går, kommer aldri igjen,
Så lyder vekslingens bud.
Dog blir ei glemt hva som gjordes på dem,
Nei, det står tegnet hos Gud.
3.
Fader og moder forlater de små,
På denne jordlivets ferd.
Dødsenglen kaller og de må da gå,
Inn i den evige verd.
4.
Barn rykkes bort fra foreldre og lek,
Ynglingen ligger der død.
Jomfruen hviler på båren så blek,
Nyss var hun blomstrende rød.
5.
Husk da, o sjel, nådetiden den flyr,
Livet så hastig går om.
Søk å benytte minutter så dyr,
Tenk på Guds rettvise dom.
6.
Salig hver sjel som har funnet sin Gud,
Og som har Frelseren kjær.
Snart vil han komme i skyen med bud,
For å hjemhente sin brud.

74

1.
Lær meg å kjenne dine veie
Og gå dem trøstig skritt for skritt!
Jeg vet at hva jeg fikk i eie,
Er borget gods, og alt er ditt.
Men vil den sterke hånd meg lede,
Jeg aldri feil på målet ser,
Og for hvert håp som dør her nede,
Får jeg et håp i himlen mer.

2.
Lær meg å kjenne dine tanker
Og øves i å tenke dem!
Og når i angst mitt hjerte banker,
Da må du kalle motet frem!
Når jeg har tenkt meg trett til døden,
Så si hva du har tenkt, o Gud!
Da kan jeg se at morgenrøden
Bak tvil og vånde veller ut.

3.
Men lær meg fremfor alt å kjenne
Din grenseløse kjærlighet,
Den som kan tusen stjerner tenne
Når lykkens sol for meg går ned.
Den tørrer tåren som den skapte,
Og leger såret som den slo.
Dens vei går gjennom det vi tapte,
Den gir oss mere enn den tok!

75

1.
Løftene kan ikke svikte,
Nei, de står evig fast!
Jesus hvert ord har beseglet
Den gang hans hjerte brast.
Kor: Himmel og jord skal brenne,
Høyder og berg forsvinne,
Men den som tror, skal finne:
Løftene rokkes ei!

2.
Tro, når det mørkner på ferden:
Solen ei sloknet har!
Kun noen timer - og siden
Stråler en morgen klar!

3.
Tro, selv om vennene svikter,
Tro, når kun en står med:
Jesus, din venn, vil deg følge
Daglig med all sin fred!

4.
Tro under alt som deg møter,
Snart du jo hjemme er!
Da skal du evig få skue
Det som du trodde her.

76

1.
Min Frelser, du som legedommen eier
For hvert et sår jeg fikk på kampens dag,
Kan jeg ei komme til deg med min seier,
Så kan jeg komme med mitt nederlag.

2.
Og kan jeg ei med lovsang i mitt hjerte
Med takkesalmer deg i møte gå,
Så kan jeg komme med min nød og smerte,
Og med en ydmyk bønn for tronen stå.

3.
Kan jeg ei se deg åpent inn i øyet
Og glede meg i all din kjærlighet,
Så kan jeg dog mitt hode for deg bøye
Og slå mitt blikk i anger for deg ned.

1.
Nå gled deg i Herren, mitt hjerte,
Og juble, min sjel, i din Gud!
Kast fra deg den tærende smerte
På Guds den allmektiges bud.
Hvor meget du enn har å lide,
Kan du som har Gud ved din side,
I lovsang og takk bryte ut!

2.
Se, allting for intet han gav deg!
Fremdeles han allting deg gir!
Den byrde du bar, tar han fra deg
Og stadig fra nød deg befir.
Vinn over din hang til å nøle!
Fatt mot! Og ditt hjerte skal føle
Den himmelske fred som forblir.

3.
Når freden et hjerte bevarer,
Stor rikdom det eier, og makt.
Det slutter å regne og spare
Og stå om sitt eget på vakt.
Det byr alt det bitre å vike
Og oppdager kilder så rike
I lidelsens brennende trakt.

4.
O Jesus, den fred som vi søker,
Den finner vi bare hos deg.
Vi famler og uroen øker,
Så snart vi glir bort fra din vei.
Min tro kan jeg nære på miste.
Du seiret helt inn til det siste.
O Herre, så tro du for meg!

78

1.

O Jesus, åpne du mitt øye,
Så jeg kan se hvor rik jeg er.
Jeg har en Fader i det høye,
:/: Som Faderomhu for meg bær. :/:

2.

Jeg har en bror som ved Guds side,
Vet om min sak og ber for meg.
Jeg har en nådestrøm så vide,
:/: Som himlens hvelving strekker seg. :/:

3.

Jeg har en talsmann tro i nøden,
En trøster og en hjelper god.
Jeg har et evig liv i døden,
:/: En evig fred i Jesu blod. :/:

4.

Jeg har et evighetens rike,
Et nåderike, det er sant.
Jeg har en krone uten like,
:/: En arv som Jesus til meg vant. :/:

5.

Ei burde jeg da gå å sørge,
Jeg er en mektig konges brud.
Skjønt tvil og vantro vil meg spørre,
:/: Hvor er din høyhet og ditt skrud? :/:

6.

O Jesus Krist, forøk meg troen,
Så jeg kan se min herlighet.
Og aldri, aldri glemme kronen,
:/: Du har beredt fra evighet. :/:

79

1.
O åpne ditt hjerte for Herren,
Si synden og verden farvel!
I fremmede landet det fjerne
Så lett du kan tape din sjel.

2.
Du ungdom, som gledes i våren,
Lik blomsten mot livet du ler,
Snart død kan du hvile på båren,
Husk alltid: Guds øye deg ser!

3.
La Satan ei sjelen forderve
Og fange i fristelsens garn,
Når Jesus har villet erverve
Deg arv med Guds frigjorte barn!

4.
Å, vent ikke, vent ikke lenger,
Men skynd deg til Frelseren hen!
Å, ve om ditt hjerte du stenger
For ham, din forsoner og venn!

5.
Den hvitkledde skare for tronen
Nå synger en frydefull sang.
Skal du også gripe den tonen
Blant engler hos Jesus en gang?

6.
I dag la med Gud deg forsoner,
Kan hende ei bud mer deg når.
For snart skal du stå for hans trone,
Der dommen av Herren du får.

7.
Så fly til den fristaden skjønn,
Til Frelserens vunder og sår.
Barmhjertighet der du skal finne,
Forløsning i blodet du får.

80

1.

Se, vi går opp til Jerusalem
I hellige fastetider
Og ser hvordan Jesus, Guds egen sønn,
I stedet for syndere lider.

2.

Se, vi går opp til Jerusalem.
Hvem deler vår Herres smerte?
Hvem våker med Jesus i verdens natt
Og bærer hans sorg i sitt hjerte?

3.

Se, vi går opp til Jerusalem,
Til Frelserens kors og pine,
Til Lammet som ofres for verdens skyld,
For syndene dine og mine.

4.

Se, vi går opp til Jerusalem,
Til byen med glans og ære,
For Frelseren sa oss at der han er,
Skal vi ved hans nåde få være.

81

1.
Skal vi møtes hist ved floden,
Der hvor ingen bølge slår,
I det fagre himmellandet,
I en lys og evig vår?

Kor: Møtes vi, møtes vi,
Møtes vi engang ved floden?
Møtes vi engang ved floden,
Hvor ei nogen bølge slår?

2.
Skal vi høre sang av frelste
Bruse som et mektig hav?
Høre lovsang fra de eldste,
Kor som aldri stilner av?

3.
Skal vi møte våre kjære,
Se dem glade der igjen?
Evig sammen med dem være,
Aldri skilles venn fra venn?

82

1.
Som ungdom jeg ønsker å eie
Det største som livet kan gi.
Jeg søkte på syndige veie
Men fant ikke lykken deri.
Jeg hørte en stemme som kalte
På barnet som tumlet seg bort
Da Kristus for livet jeg valgte,
Og åpen jeg fant himlens port.
Kor: Å ungdom, hva kan det deg tjene
Om verden, dens lyst blir din del?
Du eier et liv kun det ene,
Og tenk om du taper din sjel.

2.
Jeg ser at Guds sønn måtte lide,
For syndene mine det var.
Jeg ser all Getsemane kvide,
Jeg ser ham forlatt av sin Far.
Han kjempet men vant også seier.
Til seier han og har meg kalt.
Jeg tjene ham vil, han meg eier,
Jeg gir han min ungdom, mitt alt.

3.
Jeg kan nok bli trett i min jagen,
Når veien blir bakket og tung.
Men aldri jeg angrer den dagen,
Jeg valgte min Frelser som ung.
Jeg ser hen mot målet og glemmer,
De skrammer på veien jeg får.
Og snart jeg for evig istemmer,
Min sang når i himlen jeg står.

83

1.
Store Gud, vi lover deg,
Priser lytt din makt og ære,
Stemmer opp fra jorderik
Evig sang med englehære!
Vend mot oss ditt velbehag
Og vårt hjertes takk mottag!

2.
For din hvite trone står
Syngende den store skare,
Hilser evighetens år,
Frelst fra jordens nød og fare.
Mektig bruser sangens lyd:
Hellig, hellig, Herre Gud!

3.
Himmelriket med Guds ord
Sine grenser vidt utvider,
Favner hvert et folk på jord,
Stunder mot de sæle tider
Da, o Jesus Krist, for deg
Hvert et kne skal bøye seg.

4.
Hellig Ånd, med lys og makt,
Ett med Faderen og Sønnen,
Kom som Jesus selv har sagt,
Styrk oss troen, håpet, bønnen!
Fyll hver fattig sjel som tror
Med den kraft som i deg bor!

84

1.
Styr du min vandring, Frelser så kjær,
Slik at den leder dit der du er,
Og la mitt øye Skue din høye
Herlighet der!

2.
Sorgene tynger, angsten er nær,
Herre, du vet jeg har deg så kjær.
Trykket av trengsel, Grepet av lengsel
Gråter jeg her.

3.
Andre går bort, men du hos meg står,
Trøst i min sorg hos deg kun jeg får.
Såret som smerter, Nedbrutte hjerter
Du blott forstår.

4.
Hjelp meg, o Gud, mitt håp står til deg
Nå når hvert lys er slokt på min veg!
Ro jeg ei gir deg Før enn du frir meg.
Signe du meg!

5.
Herre, din nådes kraft la meg få
Så jeg med mot kan videre gå,
Styrk meg og bær meg, Leg meg og lær meg
Himlen å nå!

6.
Snart skal jeg møte frigjort og glad
Venner og kjære frelst i Guds stad
Sorgen vi glemmer, Glade istemmer
Frelserens kvad.

85

1.
Syng høyt om Herrens miskunnhet!
Guds Sønn er kommet med Guds fred,
Sitt folk til gagn og gode!
Han frir oss ut fra evig nød,
Han skal beseire synd og død
Og knuse ormens hode.
I Davids by, i Betlehem
Gikk opp et lys som stråler frem
Til alle folk og tider.
Se, sannhet nåde, salighet
Igjenom tid og evighet
Som klare strømmer skrider.

2.
Stå opp, Guds menighet, med fryd!
La høres nå basuners lyd!
Gi Gud i himlen æren!
Bryt ut og syng, du Jesu brud:
Min ånd den fryder seg i Gud,
Min sjel opphøyer Herren!
Se, all min sorg er svunnet bort,
For store ting har Herren gjort,
Hans makt har jeg fått kjenne.
Han åpnet har sin faderfavn,
Hans lov skal høres, som hans navn,
Helt inntil verdens ende.

86

1.
Ta Jesus med hvorhen du lenges,
Da blir du lys og glad i sinn!
Men hvor din Frelser utestenges,
Der må du ikke selv gå inn!
Ta Jesus med på dine veie,
Så tør du være dem bekjent,
Og be ham våke ved ditt leie
Når dagens travle verk er endt!

2.
Ta Jesus med når du er hjemme,
Og livet går sin vante gang,
At han i deg sitt verk kan fremme,
Og tiden ei skal bli deg lang!
Og synes du at dagens byrde
Blir tung å bære lenger frem,
Ta Jesus med, den gode hyrde,
Han bærer deg og byrden hjem!

3.
Ta Jesus med hvorhen du farer,
Så skal du aldri fare vill,
Da vokter på deg engleskarer,
Om verden lukker øyet til!
Og heller dagen - å, da kommer
Din Frelser selv i dødens sted,
For til en evig, evig sommer
Å take deg, en synder med.

87

1.
Tenk når jeg min Frelser skuer,
Og hans åsyn møter mitt,
Når med jubel jeg får se ham
Som for all min synd har lidt!
Kor: Da skal jeg ham selv få skue
I Guds himmel, i hans prakt,
Der hvor åsyn møter åsyn -
Se ham i hans kongemakt.

2.
Her kun svakt mitt øye ser ham,
Enn et forheng skiller ad.
Men en salig dag seg nærmer,
Fylt av hjertets seierskvad.

3.
Hvilken jubel i hans nærhet,
All vår nød og smerte endt,
Hver en dunkel vei oppklaret,
Hver en sorg til glede vendt!

4.
Snart vi ser ham, salig time,
Ham vi aller helst vil se,
Jesus Kristus, vår forløser,
Evig frelst fra dødens ve.

1.
Ute blåser kalde stormer,
Kulden vil i sjelen inn.
Verdens barn har sine normer
Som forderver unge sinn.
Der er prat om tomme gleder
Øyets lyst og dans og pynt.
Prat om dem som Jesus leder
Blir det ynkelig og tynt.

2.
Mange vakre roser visnet
Verdens uværstorm var sterk.
Inntil margin treet isnet
Bortfrosset ble det gode verk.
Vingårdsmannen spør og leter
Etter frukt og sukker tungt.
Det ble gråt, han ventet gleder.
Treet var fint, så friskt og ungt.

3.
Den som komme skal til himlen
Må vår Fader ved sin Ånd,
Drage ut av verdensvrimlen
Med sin allmakts sterke hånd.
Derfor fikk de unge planter
Mot og kraft å vende om.
Samles nå fra alle kanter
Inntil salig kristendom.

4.
Lik et fruktbart tre ved sommer
Står vår ungdomsflokk på rad.
Dager svinner, nye kommer,
Treet skyter friske blad.
Jesu blod har gjødslet roten.
Ord fra Gud ga stammen kraft,
Samme ord ble vei for foten
Og ga greinen livets saft.

5.
Men en dag må sommeren slutte,
Innhøstningstid og alt blir koldt.
Engler sendes for å kutte
Av det band som livet holdt.
Tornekronens kvasse pigger
Laget sår i Jesu kropp.
Unge venn, se foran ligger
Gledens land. Se fram. Se opp.

89

1.
Velsigna band som bind Guds folk i saman her,
I same kjærleik, same sinn Som i Guds himmel er.
2.
Vi er av kongeætt, Eit heilagt syskenlag,
Men ser vår høge adel rett Fyrst på den store dag.
3.
Her skil dei store hav Guds folk i ymse land,
Men bundne saman vert vi av, Dei sterke Åndens
band.
4.
Her er kje fri og træl, Her er kje arm og rik,
Kvar har den same arvedel, Og er dei andre lik.
5.
Om nokon av oss lid, Så græt vi andre med,
Og vert han atter løyst og fri, Vi oss med honom
gled.
6.
Vi kjenner saknad sår, Når vi her skiljast må,
Men vonar i Guds rikes vår, Kvarandre atter sjå.

90

1.

Å, at jeg kunne min Jesus prise
Som jeg av hjertet dog så gjerne vil,
Fordi han ville slik nåde vise
Å byde meg sitt himmerike til!

2.

Jeg gikk i blinde, jeg lå i døden,
Og mørkets fyrste holdt meg ganske fast.
Da ropte jeg til min Gud i nøden,
Han frelste meg, og mørkets lenker brast.

3.

Ha takk, o Jesus, for korsets smerte,
For døden og for dine mange sår!
Der fikk jeg fred for mitt arme hjerte,
Og vinteren ble til en herlig vår.

4.

Opp, alle venner, syng med i sangen
Til ære, pris for ham som har oss løst!
Vi går i trengsel og strid så mang en,
Men kun en liten stund, å hvilken trøst!

5.

Snart er vi hjemme og står for tronen,
Hva gjør det da om solen har oss brent?
Når hytten faller, så får vi kronen,
Og all vår trengsel er for alltid endt.

6.

Ja, deg alene skje evig ære,
O Jesus, som oss kjøpte med ditt blod!
Vår syndebyrde du ville bære,
Det skyldbrev slette som var oss imot.

7.

Å hvilken lykke å deg tilhøre!
Takk, takk at også jeg fikk være med!
Din gode gjerning du selv fullføre,
Til jeg står fri og frelst i evighet!

91

1.
Å, hvor salig det skal blive
Når Guds barn får komme hjem,
Ingen kan den fryd beskrive
Å få bo i himmelen!

:/: Skue Jesus, skue Jesus
Når han henter sine hjem. :/:

2.
Å, hvor salig, å, hvor salig
Å få tro på Jesus her,
Men dog enda mere salig
Å få se ham som han er!

:/: Være hjemme, være hjemme,
Fri fra sorger og besvær. :/:

3.
Gud skje lov, snart får jeg tage
Avskjed fra min vandring her,
Slippe fri fra sorg og plage,
Komme hjem til himlen der,

:/: Og i evig, evig glede
Være Herren Jesus nær! :/:

4.
Der vi slipper skilles mere,
Ingen tåre felles der,
Ingen sorger skal der være,
Herligheten kommet er.

:/: Å den dagen, å den dagen,
Give Gud den snart var nær! :/:

5.
Vær frimodig, du skal vinne
Veien frem til hvilens hjem!
Jesus alltid ha i sinne,
Løft ditt blick mot himmelen:
:/: Jesus kommer, ja, han kommer
Snart og henter sine hjem! :/:

1.

Å, kor djup er Herrens nåde - Som eit hav, så djup
og vid!

Å, kor kjærleg er hans rettferd, Som kan meir enn
gjere fri!

Det er ingen som kan kjenne Våre sorger slik som
Gud,

Ingen domar som så venleg Slettar brot og synder
ut.

2.

Det er rikeleg forløysing I vår Jesu dyre kross.

Det er song og evig glede I det blod som rann for
oss.

Og vart hjarta fylt av kjærleik Ved vår tru på ordet
hans,

Då vart livet til ein stråle Av Guds herlegdom og
glans.

93

1.

Jag vet en port, som öppen står, Där från de gyllne salar.

En klarhet, som från korset går, Om Kristi kärlek talar.

Kor: O djup av nåd, min Gud hos dig,

Att porten öppen står för mig,

För mig, för mig, Står öppen och för mig.

2.

Den öppen står får varje själ, Som nådens ord anammar,

För rik och fattig, kung och träl, För alla folk och stammar.

3.

Så skynda fram trots oväns hot, Förn porten

sluten bliver,

Och kors och krona tag emot, Som Frälsaren dig

giver.

4.

Då vi på andra stranden stå, Lägg korset av, det

tunga.

Oss livets krona skänkes då, Och Jesu lov vi

sjunga.

94

1.
O store Gud, når jeg i undring aner,
Hva du har skapt i verden ved ditt ord.
Ser universet med de mange baner,
Og vet alt liv oppholdes ved ditt ord.
:/: Da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud! :/:

2.
Når vårens vinder suser over trakten,
Når blomster dufter skjønt ved bekkens fot.
Når lerken jubler over sommerprakten
Og furuskogens ange slår imot.
:/: Da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud! :/:

3.
Når jeg i Skriften ser de mange under,
Som Gud har gjort fra Adams første tid,
Og ser hvor trofast Herren alle stunder
Har ført sitt folk igjennom livets strid;
:/: Da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud! :/:

4.
Når så til slutt hvert tidens slør må falle,
Og troens mål er nådd, så jeg får se,
Vil evighetens klokke sjelen kalle
For tronen mellom skaren hvit som sne;
:/: Da bryter lovsang ifra sjelen ut:
Takk store Gud, takk store Gud! :/:

95

1.

Ungdommens lykke er samfunn med Gud,
Vite seg fri, være Frelserens brud,
Kjenne den kraften som allting formår,
Eie den freden som aldri forgår.

Kor: Ingen som Jesus gjør livsdagen skjønn,
Alt du behøver, du har i Guds Sønn.

Kom da til Kristus, ja, kom hvem som helst!
Lykkelig den som fra synden er frelst!

2.

Ungdommens lykke er livet for Gud,
Villig ham tjene og lyde hans bud,
Berge for himlen de villfarne får,
Lykkelig den som i tjenesten står!

3.

Ungdommens lykke er himlen til sist,
Evighetsliv uten savn eller brist,
Veien er banet, og målet er nær,
Lykkelig den som på himmelvei er!

1.

Høyt fra det himmelske høye Vennlig et blikk på deg ser.

Ser du det smilende øye? Stille, hva ønsker du mer?

2.

Om enn et stormvær seg nærmer, Om deg enn truer en hær,

Frykt ei! Din Fader deg skjermer. Stille, hva ønsker du mer?

3.

Gråter du? Han teller tårer. Klager du? Han er deg nær.

Han leger alt som deg sårer. Stille, hva ønsker du mer?

4.

Bliver i mødige stunder Ofte deg lengselen svær.

Søtt du i døden henblunder, Stille, hva ønsker du mer?

97

1.
O bli hos meg! Nu er det aftentid,
Og mørket stiger, dvel o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
Du hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

2.
Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
Og jordens lys alt mørkner og går bort,
Forandrings skygge følger tro min vei,
O du som ei forandres, bli hos meg!

3.
Hver time trenger jeg din sterke vakt,
Kun for din nåde viker mørkets makt,
Hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

4.
Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
Sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet,
Hvor er din brodd, du siste fiende? Nei -
Ved deg jeg seirer; Herre, bli hos meg!

5.
O la meg se ditt kors i dødens gys,
Driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei!
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

1.

Jesus, det eneste, Helligste, reneste
Navn som på menneskeleber er lagt!
Fylde av herlighet, Fylde av kjærlighet,
Fylde av nåde og sannhet og makt.

2.

Motganger møter meg - Aldri du støter meg
Bort fra din hellige, mektige favn.
Mennesker glemmer meg, Herre du gjemmer meg
Fast ved ditt hjerte og nevner mitt navn.

3.

Herre, du høre meg, Herre, du føre meg
Hvordan og hvorhen det tjener meg best!
Gi mig å bøye meg, Lær mig å føye meg
Etter din vilje mens her jeg er gjest.

4.

Du er den eneste, Helligste reneste,
Gi meg ditt rene og hellige sinn!
Frels meg av snarene, Fri meg fra farene,
Ta meg til sist i din herlighet inn!

1.
Si meg det gamle budskap, Det beste som jeg vet,
Om Jesus og hans ære Og om hans kjærlighet!
2.
Si meg det kun så simpelt Som barn på fire år,
For jeg er syk og såret Og lite kun formår.
3.
Si meg det klart og sindig, Jeg fatter det så sent,
Guds råd mot syndens våde, Det frelsens under
rent.
4.
Si meg det mange ganger, Jeg glemmer det så
lett,
Akk morgenduggen tørres Når solen brenner rett.
5.
Si meg det mildt og stille, Med alvors dype røst,
Husk på jeg er den synder Som Jesus har forløst.
6.
Si meg det gamle budskap, Det beste som jeg vet,
Det budskap uten like Om Jesu kjærlighet!

100

1.

I himmelen, i himmelen, Hvor Gud vår Herre bor,
Der får vi ham å skue snart I salighet så stor,
:/: Og synger hellig, hellig der :/: Nær Herren
Sebaot!

2.

I himmelen, i himmelen, Ja der er klarhet fin,
Så at den klare solen selv Ei kommer nær med sin,
:/: Der åsyn vi til åsyn står :/: Nær Herren Sebaot!

3.

Av klarheten i himmelen De frelste skinne skal,
Alt som den klare solen selv Vidt over stjerner all,
:/: Og vorde englers like der :/: Nær Herren
Sebaot!

4.

Og sjelen får sin prydelse, Som hen for den er lagt,
Rettferdighetens brudekrans Og så den hvite
drakt

:/: Med salig fryd og evig fred :/: Nær Herren

Sebaot!

5.

Og dødens hårde stridestund, O Herre, lindre vel,
Når det til enden lider da, O Herre, ta vår sjel,
:/: Og la oss få en evig ro :/: Nær Herren Sebaot!

101

1.
Ungdommens Frelser, hør oss når vi beder:
Let etter dem som ennå selv ei leter!
Døvet av verdens lyst og larm og pine,
:/: Er de dog dine! :/:
2.
Og når du hører sjelens sukk det stille,
Ser hvor de lenges uten rett å ville,
Lær du dem da på bønnens vinger stige
:/: Opp til ditt rike! :/:
3.
Vis dem deg selv, så unge øyne stråler!
Gi dem din kraft, som bærer og som tåler!
Salv dem med ånd, at de må seier have
:/: Over det lave! :/:

102

1.
Å, var eg meir deg, Jesus, lik,
So hjartevarm og god,
Med same kjærleik utan svik
Som du i striden stod.

Å, var eg meir med liv og tru
I alle ting som du, som du,
Min Gud, kor sæl eg var!

2.
Kven kann få sagt kor stort det var,
At du kom til oss her,
Og himlen ned på jordi bar
Med song av engleher?
Å, var mitt liv ei himmelbru,
I alle ting som du, som du,
Min Gud, kor sæl eg var!

3.
So sjå meg i mitt hjarta inn,
Min Frelsar kjær, og seg
Um du derinne noko finn
Som ikkje er av deg.
Du tankar, ord og liv må snu
Mot deg, so eg vert meir som du.
Min Gud, kor sæl eg er!

4.
Ja, bøyg meg, bøyg meg ned for deg,
Og set meg ved din fot.
Alt stort og stolt du finn i meg,
Du rive upp med rot!
På denne staden vil eg bu,
So vert eg meir som du, som du.
Min Gud, kor sæl eg er!

5.
Din strid, min Frelsar, var so stor
At sveiten rann som blod.
Å, send meg krafti av ditt ord,
Og gjev meg same mod.
Den fadersmil som tek all gru,
Den fær eg og, for den fekk du.
Min Gud, kor sæl eg er!

103

1.

Jeg så ham som barn med det solrike øye
I regnbuens glans på de hjemlige høye,
Han kysset mitt kinn, og vi lekte med stjerne,
Mens korset stod skjult mellom løv i det fjerne.

2.

Jeg så ham som yngling i livskraftens morgen,
Da ånden fløy høyt imot herlighetsborgen,
Han vinket min sjel, og jeg glemte det lave,
Hans ild kastet glans på forkrenkelsens grave.

3.

Jeg så ham som mann i den modnere sommer,
Da synderen skalv for den hellige dommer,
Da hjertet slo tungt og min isse var senket,
Og dødstanken strengt hadde livsmotet lenket.

4.

Først da fikk jeg kjenne hans salige nåde,
Først da løstes korsets, forargelsens gåte,
Først da lærte hjertet å favne den byrde
Som han har meg rakt, den forbarmende hyrde.

5.

Først da har jeg sagt ham hva før jeg ei visste,
At han er den første og bliver den siste,
Først da har jeg sagt at med ham vil jeg følge
I liv og på dødens den rullende bølge.

6.

Og en gang jeg ser ham når lyset nedbrenner,
Da rekker jeg mot ham de segnende hender,
Når hjertet står stille og øyet vil briste,
Da hilser jeg ham med et smil, med det siste.

1.
Fra bergets topp han skuer over staden,
Hvis høyder badet seg i solens skinn.
Blandt dets palasser ser han fremst i raden
Den store, stolte, fagre tempeltind.
Der høres larm og støy fra gledesfesten,
Med dans og spill fra mangt et verdslig lag.
Men når så solen synker ned i vesten
Går Jesus gråtende i Kedrons dal.

2.
Og Jesus gråt, hans frelserhjerte blødde
Av kjærlighet så uforlignelig,
Til dette folk som ham så koldt forstøtte.
Og hen i mørkets natt forveltet seg.
Han ser og ser med blick som gjennomtrenger
Det fine skall som skjuler bitter nød.
Han ser at synd og vantro utestenger
Velsignelsen som han så titt dem bød.

3.
Jerusalem, Jerusalem du arme,
Som hastig øker dine synders tall.
Hvor ofte har jeg villet meg forbarme,
Men gang på gang forkastet du mitt kall.
Jerusalem, akk om du bare visste,
Hva som i dag kan tjene deg til fred,
Men det er skjult og dette kall mitt siste,
Ei aktet blir tross all min kjærlighet.

4.
Våkn opp min sjel, våkn opp du Herrens skare,
Hvor er vel du når Herren kommer ned,
Når han i sky seg selv skal åpenbare
Og hente oss til himlens lys og fred.
Når tidens sol går ned i mulm og tåke
Og verden skal av Herren få sin dom,
Da skal enhver som nu i bønn vil våke
Forklaret få med Jesus vandre om.

105

1.
Kom venner, la oss vandre På himmelveien frem,
Og bede for hverandre Inntil vi når vårt hjem,
Hvor vi med fryd og glede Dem evig skue skal,
Som gikk til ærens sete Hos Gud i himlens sal.
Kor: Hjem, hjem, vårt kjære hjem! Kom venner,
la oss vandre Til himlens rette hjem.

2.
Om sorg og motgang møter Oss på vår
pilgrimsgang,
Så dog vi synden døder, Om veien enn er trang.
Vår trengsel er snart omme, Og da, da er vi fri
Fra motgang som kan komme På livets smale sti.

3.
O hvilken fryd og glede Som vi skal da oppnå,
Når vi for Gud skal trede, På gyldne harper slå.
Da skal vår lovsang tone Som mange vannes lyd,
Hvor helgen for Guds trone Skal stemme i med
fryd.

4.
Ei tungen kan utsige Hva fryd de frelste får,
Det har slett ei sin like At for Guds trone stå
Og der mottake ære Og lønn fra Jehova.
Mens englene frembære Gud takk, halleluja!

106

1.

Himlens fugler har dog sine reder,
Revene i skogens huler bor.
Verdens frelser hadde ingen steder
Som han kalte for sitt hjem på jord.
Kor: Halm og høy, det var hans krybbeleie,
Ødemarken var hans hvilested.
Han som jord og himmel har i eie,
Vandret ensom om ved Jordans bredd.

2.

Når i bønn han talte med sin fader
Steg han opp på bergets høye topp.
Han som skapte stjerners myriader
Reiste ei seg selv en bolig opp.

3.

Og når folket hårdt omkring ham trengte
Alltid kjærlig han tilstede var.
Ingen fattig sjel han utestengte,
Barnene han selv på armen bar.

4.

Hvilken skam at vi så ofte klager,
Synes allting er så tungt og trått.
Gud vår Fader vil til seg oss drage,
Han gjør alle ting så lyst og godt.

107

1.

Jeg om Jesus synger, Ja om Jesus blott

:/: Alle mine synder, Har forlatt jeg fått. :/:

2.

Med sitt blod utsletter Han min syndegjeld.

:/: Nådeliv oppretter Han for syndens trell. :/:

3.

Knuste dødens lenker, Løste løgnens garn.

:/: Fangen frihet skjenket. Jeg nå er Guds barn. :/:

4.

Barn av ham på tronen, Himlens konge er.

:/: Jeg får arve kronen, Riket får jeg der. :/:

5.

Jeg får bo for evig I den gylne stad.

:/: Lammets bryllup feire, Som en gjest så glad. :/:

108

1.
Ja, engang mine øyne skal
Se Kongen i hans prakt;
Få tilbede i hans tempelhall
Hans nåde og hans makt.
I et krystallklart hav av lys
Forsvinner tidens natt og gys,
Forvandlet blir hver gåte her
Til lovsangsjubel der.

2.
Og salighetens tonevell
Skal bruse som et hav,
Som sus av skog en sommerkveld
Når himlen er som rav.
Og gjenfødt all naturen er,
Og ingen skygge faller mer.
Og alt av skjønt mitt øye så,
Ny glans og glød vil få.

3.
Men skjønnest er deg dog å se
Guds Lam så underbart,
Med merkene fra korsets tre
Av seirens glans forklart.
Og dette lys er mer enn sol,
Det er Guds gylne nådestol,
Og støvets drakt som her meg bandt,
Blir klar som diamant.

4.
Så er jeg frelst, så er jeg fri,
Så har jeg vunnet frem.
Så er min strid med ett forbi,
Så er jeg i mitt hjem,
Det hjem min Frelser lovet har
Hver den som korset med ham bar,
Guds paradiset, vårt rette hjem,
Det ny Jerusalem.

109

1.

Å, tenk eingong når alle fram skal stemna
Til himlens port, og alle bankar på,
Det vert ei syn som ingen no kan nemna,
Kven skal gå inn, og kven skal ute stå?

2.

Å, tenk eingong det stemnemøte store
Når me ved porten skal kvarandre sjå,
Me som på jordi her i lag hev vore;
Kven skal gå inn, og kven skal ute stå?

3.

Å, tenk eingong um eg og du skal vera
I lag med deim som utan olje stend,
Og der vår lampa utan ljøs må bera,
Og av vår brudgom aldri verta kjend!

4.

Å, tenk eingong kor stort at me fær leva
Og høyra at me kann den oljen få
Som vil oss ljøs på brudlaupslampa gjeva,
So me med gleda kann til porten gå!

5.

Å, tenk eingong når brudgomen skal koma
Og opna døri for si kjære brud.
Då vil vel songen høgt i himlen ljoma
Når brud og brudgom stend i himmelskrud.

110

1.
Så ta da mine hender, Og før meg frem
Inntil jeg salig ender I himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, Enn ei et fjed;
Hvor du meg fører ene, Jeg følger med.

2.
La intet mer oss skille, Ta helt meg hen,
Og gjør meg ganske stille, O sjelevenn!
Ved dine føtter ene Er barnet trygt,
På deg, på deg alene Min tro er bygt.

3.
Selv om jeg ei fornemmer Din sterke hånd,
Min salighet dog fremmer Din gode Ånd.
Så ta da mine hender Og før meg frem
Inntil jeg salig ender I himlens hjem!

111

1.
Alt står i Guds faderhånd,
Hva han vil, det gjør hans Ånd -
Av Guds nåde, til Guds ære
Evig glade skal vi være
:/: I vår Herres Jesu navn. :/:

2.
Visse på at arv og lønn
Har vi med Guds egen Sønn -
Av Guds nåde, til Guds ære
Evig glade skal vi være
:/: I vår Herres Jesu navn. :/:

3.
Felles om hans liv og fred,
Lys og kraft og herlighet -
Av Guds nåde, til Guds ære
Evig glade skal vi være
:/: I vår Herres Jesu navn. :/:

112

1.
Bed for oss, o Krist,
I din himmel hist
Som du bad da du her nede
Stod for oss til striden rede,
Dødens strid til sist - Bed for oss, o Krist!

2.
Se dog hvor vi går
Her i bange kår,
Fristes, snubler, lider ille,
Går mot graven årle, silde
Bed for oss som går Her i bange kår!

3.
Bed din Fader mild,
Han med velde vil
Fra det onde oss bevare,
Løse den av mørkets snare
Som er faret vill - Bed din Fader mild!

4.
Bed vi må på jord
Ved ditt sannhetsord
Helliges i hjertet inne,
Over synden seier vinne
La oss ved ditt ord Helliges på jord!

5.
Bed vi bliver ett,
Til en nadverd stedt,
Ett i Faderen deg sendte,
Ett i deg, fra verden vendte,
For ditt verk beredt - Bed vi bliver ett!

6.
Jesus, du Guds Sønn,
Ta vår ringe bønn,
Den som vi kun frem kan stamme,
Gjør den i ditt hjertes flamme
113 Til din egen bønn - Bed for oss, Guds Sønn!

113

1.
Dyp av nåde er hos deg, Jesus, ennu rom for meg?
Har forlatelse du mer For en synder som jeg er?
2.
Jeg har stått din Ånd imot, Trådt ditt budord under
fot,
Vandret villstomt langt fra deg, Er der ennu rom for
meg?
3.
Å, jeg er så kald og død, Eier bare synd og nød,
Tør jeg komme frem til deg, Er der ennu rom for
meg?
4.
Dyp av nåde - er hos deg, Jesus, ennu rom for
meg,
Har min sjel du ennu kjær, Å så ta meg som jeg er!

114

1.
Eg fann min Gud i ungdoms år,
I livsens ljose, blide vår,
Det skal meg aldri anka.
Eg let min Frelsar inn til meg
Då han so kjærleg synt seg,
På hjartedøri banka.

2.
Eg fann min Gud i ungdoms vår,
Eg etter livsens krona trår,
Med truskap vil eg strida.
Og skal eg verta trøytt og sår,
Og um meg mykje motgang når,
Med Jesus vil eg lida.

3.
Eg fann min Gud i ungdoms vår,
All ungdomskraft som i meg rår,
Skal brukast til hans æra.
Skal eg med tårer sædet så,
Med frydesong eg heim skal gå
Og mine kornband bera.

115

1.

Herre Jesus, gode hyrde, Du som bar vår
syndebyrde,
Gikk for oss i dødens strid, Takk skje deg til evig
tid!

2.

Takk for kjærlighetens under: Legedom i dine
vunder!
Takk for seiren som du vant, Takk for freden som
vi fant!

3.

La din nåde oss inntage, La din kjærlighet oss
drage,
Så vi vandrer livets vei, Herre Jesus, etter deg!

4.

La ditt ansikt oss ledsage, Lyse for oss alle dage,
At vi og med korset på Kan din kjærlighet forstå!

5.

Når i siste stund vi blegner, Når vi hen i døden
segner,
Herre Jesus, trøst og gled Hjertet med din
kjærlighet!

116

1.
Hvor to og tre forsamlet er
I navnet ditt, o Herre,
Der vil du selv dem trede nær
Og midt iblant dem være.
Du ennu hint det under gjør
Og kommer inn ad lukket dør
Til alle dine kjære.

2.
Du være vil med dem hver dag
Alt inntil verdens ende;
O kom, ditt sete hos oss tag,
Og gi deg klart til kjenne,
Så ånden blir av ordet varm
Og må av glede i vår barm
Ved din fredshilsen brenne!

117

1.
O Herre Krist, gå ikke bort,
Bli hos oss nu, det kvelder fort!
Kom inn og meg den glede gjør,
Tred innenfor mitt huses dør!
2.
La deg nu bede, det er sent!
Du ser det hjertelig er ment,
Og vet du fremfor alle mest
Er meg så hjertenskjær en gjest.
3.
Du vet hvor det med meg er fatt,
Det stunder mot den mørke natt,
Så må ei du som lyset er,
Forlate meg i mørket her!
4.
Lys opp, at jeg kan finne frem
Til herberg mitt og himmelhjem,
At syndemørkets natt meg ei
Forviller bort fra livets vei!
5.
Og særlig i min siste nød
Hjelp du meg til en salig død!
O Herre, bli, jeg slipper deg
Ei før du får velsignet meg!

118

1.

Korset vil jeg aldri svike, Som så salig bliver endt;
Skulle jeg en kristen være Uten Kristi kors å
bære?

Jesus har dog i sitt rike Aldri den disippel kjent.

Korset vil jeg aldri svike, Som så salig bliver endt.

2.

På de mørke ørkenganger Følger siden løftets
land.

Skal vi trenges alle vegne, Er det dog kun litt å
regne

Mot de klare frydesanger I fullkommenhetens
stand

På de mørke ørkenganger Følger siden løftets
land.

119

1.
Å tenk på Gud i ungdoms år!
All vokster god må gro um vår
Um han skal grøda gjeva.
So lat då Gud ditt hjarta få
Frå ungdom og til alder grå!
Då vert det lyst å leva.

2.
Å tenk på Gud i ungdoms år,
Når voni lyser ven og klår
Som vår i ljose lundar!
Når hjarteliv som blomen sprett
Og seg for ljaset opnar lett
Og etter kjærleik stundar.

3.
Ja, tenk på Gud i ungdoms år,
Fyrr deg dei vonde dagar når
Som du må ille lika!
Det kjem ein kveld so kald og skum,
Då vert det tungt å venda um
Og frå det vonde vika.

4.
So tru på Gud når du er ung,
Fyrr du vert gamal, trøytt og tung,
Og sorger hjarta fyller!
For trui adlar ungdoms år,
Gjev krona gjæv til gråe hår
Og deim med rettferd gyller.

5.
Gud, lat då bløma i kvar bygd
Ein ungdom rik på tru og dygd,
Og lær deim Kristi lydnad!
Og lat so alle gamle få
Den gode alders krona på,
Den kristne rettferds prydnad.

120

1.
Å tenk når engang samles skal
De frelstes menighet
Av alle folkeslekters tall
:/: I himlens herlighet! :/:
2.
Å tenk når Herrens vidnehær,
Hans tjenere på jord,
De millioner møter der
:/: Som hørte deres ord! :/:
3.
Å tenk dog hvilken jubellyd,
En strøm av kjærlighet!
Tenk hvilken takk og pris og fryd
:/: Og salighet og fred! :/:
4.
O Gud, hvor er din nåde stor!
Oss alle til deg drag,
At vi må stå blandt frelstes kor
:/: På denne høytidsdag! :/:

121

1.
Gud signe vårt dyre fedreland
Og lat det som hagen bløma!
Lat lysa din fred frå fjell til strand
Og vetter for vårsol røma!
Lat folket som brøder saman bu,
Som kristne det kan seg søma!

2.
Vårt heimland i myrker lenge låg,
Og vankunna ljuset gøymde.
Men Gud, du i nåde til oss såg,
Din kjærleik oss ikkje gløymde;
Du sende ditt ord til Noregs fjell,
Og ljus yver landet strøymde.

3.
Og Noreg det ligg vel langt i nord,
Og vetteren varer lenge;
Men ljuset og livet i ditt ord
Det ingen kann setja stenge.
Um fjellet er høgt og dalen trong,
Ditt ord heve då sitt gjenge.

4.
So blømde vårt land i ljus og fred,
Det grodde so grønt i lider.
Men atter seig natt på landet ned
Med trældom og tunge tider.
Og folket, det sukka etter ljus,
Og du lyste upp um sider.

5.
Og morgonen rann, og myrkret kvarv,
Som lenge vår lukka skygde.
Du atter oss gav vårt fridoms arv
Og honom i trengsla trygde.
Du verna vårt folk og gav oss fred,
Og landet med lov me bygde.

6.
Vil Gud ikkje vera bygningsmann,
Me fåfengt på huset byggja.
Vil Gud ikkje verja by og land,
Kan vaktmann oss ikkje tryggja.
So vakta oss, Gud, so me kan bu
I heimen med fred og hyggja!

7.
No er det i Noreg atter dag
Med vårsol og song i skogen.
Um sædet enn gror på ymist lag,
Det brydder då etter plogen.
So signe då Gud det gode såd,
Til groren eingong er mogen!

122

1.

Fagert er landet du oss gav,
Herre, vår Gud og vår Fader!
Fagert det stig av blåe hav,
Soli ho sprett og ho glader,
Signar vårt land i nord og sud,
Soleis di åsyn lyser, Gud,
Yver vårt Noreg i nåde

2.

Likjest vårt folk i mager jord
Skjelvande blomen på bøen,
Stend utan livd i vind frå nord
Tett innmed kanten av snøen.
Herre, du ser med miskunn ned,
Folket vårt gjev du livd og fred,
Er oss so kjærleg ein Fader.

3.

Her ned i grunnen sveiten rann
Trufast åt fedrene våre.
Her dei sin heim og hugnad fann,
Dogga med smil og med tåre.
Her hev det flødt ei såkornflod
Varm av vårt beste hjarteblood,
Her hev me grorbotn å veksa.

4.

Tidi ho renn som elv mot os,
Fort skifter sumar med vetter.
Fader, ver alltid Noregs los
Radt til dei seinaste ætter;
Herre, vår Gud, vårt Noregs Gud,
Varda vårt land frå fjell til flud,
Lær oss å gå dine vegar!

5.

Signa då, Gud, vårt folk og land,
Signa vårt strev og vår møda,
Signa kvar ærleg arbeidshand,
Signa vår åker meg grøda!
Gud, utan deg den vesle urt
Veiknar og visnar, bleiknar burt,
Ver du oss ljøset og livet!

123

1.

Ja, vi elsker dette landet Som det stiger frem,
Furet, værbitt, over vannet, Med de tusen hjem;
Elsker, elsker det og tenker På vår far og mor,
.: Og den saganatt som senker Drømme på vår

jord. .:.

2.

Norske mann i hus og hytte, Takk din store Gud!
Landet ville han beskytte, Skjønt det mørkt så ut.
Alt hva fedrene har kjempet, Mødrene har grett,
.: Har den Herre stille lempet, Så vi vant vår
rett. .:.

124

1.
Den blomstertid nu kommer Med lyst og glede stor,
Den kjære lyse sommer, Da gress og grøde gror.
Nu varmer sol i lide Alt som har været dødt;
Med hver den dag mon skride, Blir allting som gjenfødt.
2.
De fagre blomsterenger Og akrer rad på rad,
De grønne urtestenger Og skog som skyter blad,
De skal oss høyt påminne Hvor Gud er stor og god,
Som år for år lar rinne Sin nådes rike flod.
3.
Vi hører fugler sjunge Med mangehånde lyd,
Skal ikke da vår tunge Lovsynges Gud med fryd?
Min sjel, opphøy Guds ære Med lov og gledesang,
Han vil oss nådig være Nu som så mangen gang!
4.
Men kjære Herre Kriste, Vår gledessol og skinn,
La hjerte-isen briste Og smelte i vårt sinn!
La kjærlighetens sæle Og søte ånde gå
Igjenom våre sjele At kvege blomster små!
5.
Du Sarons rene lilje, Guds blomst i grønne dal,
Du vende deg til vilje Mitt hjertes attrå all!
La dugg av Sion komme, At min vansmekted' ånd
Må stå som rosens blomme I lys på Libanon!
6.
Gud signe årets grøde, Og fruktbar gjør vårt land!
Gi oss nødtørftig føde, Velsigne land og strand!
La dine budord følges, Og fød oss med ditt ord,
La nådens lys ei dølgjes For oss på denne jord!

125

1.
Gjør døren høy, gjør porten vid,
Den ærens konge kommer hit.
Han hersker over alle land
Og er all verdens Frelser sann.
2.
Rettferdig kommer han her ned
Og byder salighet og fred,
Saktmodig fremmer han sin akt
Og herske vil med miskunns makt.
3.
Han roper ut et nådens år,
Vår nød ved ham en ende får,
Derfor av lengselsfulles tall
En gledesang ham møte skal.
4.
Å vel det land, det hus, den gård
Hvor denne mann for styre står!
Å vel det hjerte, sjel og sinn
Hvor denne konge drager inn!
5.
Han er den rette gledesol
Som lyser fra Guds nådestol,
Ved ham, Guds Sønn, det lysne må
I våre hjerters mørke vrå.
6.
Gjør døren høy, riv stengsel ned,
I hjertet rom for ham bered,
Så kommer ærens konge sterk
Og fremmer i deg alt Guds verk.
7.
Mitt hjertes dør jeg åpner deg,
O Jesus, kom hit inn til meg,
Og ved din nåde la det skje
At jeg din vennlighet må se!
8.
Ja ved din Hellig Ånd det gjør
Vi daglig åpner deg vår dør,
Og deg oss kun til frelse vet,
Velsignet i all evighet!

126

1.
Fryd deg, du Kristi brud, I mot din Herre Gud!
For hånden er hans nåde, Som deg profeten
spådde.
Kor: Hosianna! Pris og ære Skal denne konge
være!
2.
Gå ham i møte nu Med fryd i sjel og hu!
Her rider ærens konning, Gled deg, du Sions
dronning!
3.
Se, ham et asen bær Som herrers Herre er;
Hans prakt er såre ringe, Dog han kan døden
tvinge!
4.
Saktmodig i sitt sinn Han rider til deg inn,
Han nåde med seg fører, Den fritt hans brud
tilhører!
5.
Gjør porten høy og vid, Nu er det nådens tid,
Nu Kristus vil deg gjeste Din salighet til beste!
6.
Strø grener på hans vei, Spar dine kleder ei!
Alt folket bære palmer Og syngte frydesalmer!
7.
Umyndige og små Skal gjøre likeså,
Og lytt den hele skare Hans lov skal åpenbare.

127

1.
Deilig er den himmel blå,
Lyst det er å se derpå
Hvor de gylne stjerner blinker,
Hvor de smiler, hvor de vinker
:/: Oss fra jorden opp til seg. :/:

2.
Det var midt i julenatt,
Hver en stjerne glimtet matt,
Da med ett der blev å skue
En så klar på himlens bue
:/: Som en liten stjernesol. :/:

3.
Når den stjerne lys og blid
Lot seg se ved midnattstid,
Var det varslet i Guds rike
At en konge uten like
:/: Skulle fødes på vår jord. :/:

4.
Stjernen ledet vise menn
Til den Herre Kristus hen.
Vi har og en ledestjerne,
Og når vi den følger gjerne,
:/: Kommer vi til Jesus Krist. :/:

5.
Denne stjerne lys og mild
Som kan aldri lede vill,
Er hans guddoms ord det klare
Som han lot oss åpenbare
:/: For å lyse for vår fot. :/:

128

1.
Å, kom nå med lovsang, Jordens kristenskare!
Å, kom nå med lovsang til Betlehem!
Kom for å se ham, kongen i en krybbe!
Kor: Kom, tilbe ham, Guds under!
Kom, tilbe ham, Guds under!
Kom, tilbe ham, Guds under: Vår Herre Krist!
2.
Gud, evig Gud og lys av lys det er han!
Til oss er han kommet som bror i dag.
Sann Gud av opphav, født før alle tider.
3.
Syng, englehærer, syng med salig jubel!
Å syng myriader, i himlens slott:
Ære til Gud og fred blant oss på jorden!
4.
Herre, vi hyller deg som kom til jorden.
Barn Jesus, deg hører velsignelsen til.
Ordet ble kjød og bor i dag iblant oss.

129

1.
Deilig er jorden. Prektig er Guds himmel.
Skjønn er sjelenes pilgrimsgang!
Gjennom de fagre Riker på jorden
Går vi til paradiset med sang.

2.
Tider skal komme. Tider skal henrulle.
Slekt skal følge slekters gang.
Aldri forstummer Tonen fra himlen
I sjelens glade pilgrimssang.

3.
Englene sang den Først for markens hyrder.
Skjønt fra sjel til sjel det lød:
Fred over jorden, Menneske, fryd deg,
Oss er en evig Frelser født!

130

1.

Det hev ei rose sprunge Ut av ei rot så grann.
Som fedrane hev sunge: Av Isais rot ho rann,
Og var ein blome blid Midt i den kalde vinter
Ved mørke midnattstid.

2.

Om denne rosa eine Er sagt Jesaias ord.
Maria møy, den reine, Bar rosa til vår jord.
Og Herrens miskunnsomt Det store under gjorde
Som var i spådom sagt.

3.

Guds rose ljuvleg angar Og skin i jordlivs natt.
Når hennar ljøs oss fangar, Ho vert vår beste
skatt.

Me syng i englelag: No er det fødd ein Frelsar,
Og natti vart til dag.

131

1.
Det kimer nå til julefest,
Det kimer for den høye gjest
Som steg til lave hytter ned
Med nyttårgaver, fryd og fred.
2.
Å, kom nå med til Davids by,
Hvor engler synger under sky!
Å, gå dog med på marken ut
Hvor hyrder hører nytt fra Gud!
3.
O, la oss gå med stille sinn
Som hyrdene til barnet inn,
Med gledesårer takke Gud
For miskunnhet og nådebud!
4.
O Jesus, verden vid og lang
Til vogge var deg dog for trang,
For ringe om med gull tilredd
Og perlestukket, silkebredd.
5.
Men verdens ære, makt og gull
For deg er bare støv og muld.
I krybben lagt, i kluter svøpt,
Et himmelsk liv du meg har kjøpt.
5.
Så vær, min sjel, nå hjerteglاد
Og hold din jul i Davids stad,
Ja, pris din Gud i allen stund
Med liflig sang av hjertens grunn!
6.
Kom, Jesus, vær vår hedersgjest,
Og hold hos oss din julefest!
Da skal med Davids-harpens klang
Deg takke høyt vår jubelsang.

132

1.
Det lyser i stille grender
Av tindrande ljøs i kveld,
Og tusene barnehender
Mot himmelen ljosa held.

2.
Og glade med song dei helsar
Sin broder i himmelhall,
Som kom og vart heimsens
Frelsar Som barn i ein vesal stall.

3.
Der låg han med høyr til pute
Og gret på si ringe seng,
Men englane song der ute
På Betlehems aude eng.

4.
Der song dei for fyrste gongen
Ved natt over Davids by
Den evige himmelsongen,
Som alltid er ung og ny.

5.
Den songen som atter tonar
Med jubel kvar julenatt
Om barnet, Guds son, vår sonar,
Som døden for evig batt.

133

1.

En krybbe var vuggen som ventet ham her,
Det lille barn Jesus, vår Frelser så kjær.
Men stjernene lyste helt inn der han lå,
Det lille barn Jesus, på leiet av strå.

2.

Så enkelt og stille kom Gud til vårjord,
Så høyt er jeg elsket av Jesus, min bror.
Han kom fra Guds himmel, Gud selv var han lik,
Men Jesus ble fattig, og jeg er blitt rik.

3.

Fra krybben til korset gikk veien for deg,
Slik åpnet du porten til himlen for meg.
Velsign oss, vær med oss, gi lys på vår vei,
Så alle kan samles i himlen hos deg.

134

1.
Et barn er født i Betlehem, i Betlehem
Ti gleder seg Jerusalem. Halleluja, halleluja.
2.
En fattig jomfru satt i lønn, hun satt i lønn,
Og fødte himlens kongesønn. Halleluja, halleluja.
3.
Han lagdes i et krybberom, et krybberom,
Guds engler sang med fryd derom. Halleluja,
halleluja.
4.
Men okse der og asen sto, og asen sto,
Og så den Gud og Herre god. Halleluja, halleluja.
5.
Av Saba kom de konger tre, de konger tre,
Gull, røkels, myrra ofret de. Halleluja, halleluja.
6.
Nu all vår nød og sorg er bøtt, vår sorg er bøtt,
Oss er i dag en Frelser født. Halleluja, halleluja.
7.
Lov, takk og pris i evighet, i evighet,
Den hellige Trefoldighet. Halleluja, halleluja.

135

1.
Glade Jul, Hellige jul!
Engler daler ned i skjul.
Hit de flyver med paradigrønt.
Hvor de ser hva for Gud er skjønt,
:/: Lønnlig iblant oss de går. :/:

2.
Julefryd, Evige fryd,
Hellig sang med himmelsk lyd!
Det er engler som hyrdene så
Dengang Herren i krybben lå.
:/: Evig er englenes sang. :/:

3.
Fred på jord, Fryd på jord.
Jesusbarnet blant oss bor!
Engler synger om barnet så smukt.
Han har himmeriks dør opplukt.
:/: Salig er englenes sang. :/:

4.
Salig fred, Himmelsk fred
Toner julenatt her ned.
Engler bringer til store og små
Bud om ham som i krybben lå.
:/: Fryd deg hver sjel han har frelst! :/:

136

1.

Gud sin egen Sønn oss gav Nå ved juletime.
Derfor går et lovsangshav Over verden vide.
Derfor fra det høye kor Lyder det her nede;
Give er din sak på jord, Gi, og gi med glede!

2.

Gi din Gud ditt hjerte hen, Gi din ringe neste!
Gi din uvenn og din venn, Gi dem av ditt beste!
Gi til du blir tom og arm, Intet skal du miste!
Gi til du blir rik og varm, Rikest på det siste!

137

1.
Her kommer dine arme små,
O Jesus, i din stall å gå.
Opplys enhver i sjel og sinn
Å finne veien til deg inn.

2.
Vi løper deg med sang imot
Og kysser støvet for din fot.
Å salig stund, å søte natt
Da du ble født vår sjeleskatt.

3.
Velkommen fra din himmelsal
Til denne verdens tåredal!
Hvor man deg intet annet bød
Enn stall og krybbe, kors og død.

4.
Men, Jesus akk hvor går det til
At dog så få betenke vil
Den store, store kjærlighet
Som drog deg til vår jammer ned.

5.
Å drag oss ganske til deg hen,
Du store, milde sjelevenn,
Så vi i troen favner deg
Og følger på din himmelvei.

6.
La verden ei med all sin makt
Oss vende bort fra dåpens pakt!
Men gi at all vår lengsel må
Til deg, til deg alene stå!

7.
Så skal det skje at vi engang
Blant alle helgners frydesang
I himlens glade paradisi
Skal prise deg på englevis.

8.
Her står vi nu i flokk og rad
Om deg vårt skjønne hjerteblad.
Akk, hjelp at vi og alle må
I himlen for din trone stå!

138

1.
Barn Jesus i en krybbe lå,
Skjønt himlen var hans eie.
Hans pute her var høy og strå,
Mørkt var det om hans leie.
Men stjernen lyste skjønn og klar,
Om sjø og land sin glans den bar.
Halleluja, halleluja, barn Jesus!
Hver sorgfull sjel blir frisk og glad,
Og legger bort sin smerte,
Et barn er født i Davids stad
Til trøst for hvert et hjerte.
Til dette barnet skal vi gå
For barnesinn igjen å få.
Halleluja, halleluja, barn Jesus!

139

1.

Jeg er så glad hver julekveld, For da ble Jesus født.

Da lyste stjernen som en sol, Og engler sang så søtt.

2.

Det lille barn i Betlehem, Han var en konge stor, Som kom fra himlens høye slott Ned til vår arme jord.

3.

Nå bor han høyt i himmerik. Han er Guds egen sønn,

Men husker alltid på de små Og hører deres bønn.

4.

Jeg er så glad hver julekveld, Da synger vi hans pris.

Da åpner han for alle små Sitt søte paradis.

5.

Da tenner moder alle lys Så ingen krok er mørk.

Hun sier stjernen lyste så I hele verdens ørk.

6.

Hun sier at de engler små, De synger og i dag,

Om fred og fryd på jorderik, Og om Guds velbehag.

7.

Jeg holder av vår julekveld Og av den Herre Krist,

Og at han elsker meg igjen, Det vet jeg ganske visst.

140

1.

Jeg synger julekvad. Jeg er så glad, så glad!
Min hjertens Jesus hviler I stall og krybbe trang.
Som solen klare smiler Han på sin moders fang.
:/: Han er frelser min! :/:

2.

Å Jesus, du barnlill, Deg lenges jeg så til!
Kom, trøst meg allesinne, Tred inn om her er smått.
La meg deg se å finne. Å, da har jeg det godt.
:/: Drag meg etter deg! :/:

3.

Hvor er Gud Fader mild, Sin Sønn oss sende vil!
Vi alle var fordervet I synd og vår udyd,
Så har han oss forvervet All himlens, himlens fryd.
:/: Eia, var vi der! :/:

4.

Hvor er vel glede slik Som opp i himmerik,
Hvor alle engler kveder En ny og liflig sang,
Og frem for tronen treder Til Guds basuners klang!
:/: Eia, var vi der! :/:

141

1.

Kimer, I klokker, ja kimer før dag i det dunkle!
Tindrer, I stjerner, som englenes øyne kan funkke!
Fred kom til jord, Himmelens fred med Guds ord!
Æren er Guds i det høye!

2.

Julen er kommet med solverv for hjertene bange,
Jul med Guds barnet i svøp under englenes sange,
Kommer fra Gud, Bringer oss glederikt bud.
Æren er Guds i det høye!

3.

Synger og leker og klapper i deres små hender.
Menneskebarnene alle til jorderiks ender!
Født er i dag Barnet til Guds velbehag.
Æren er Guds i det høye!

1.

Mitt hjerte alltid vanker I Jesu føderom,
Der samles mine tanker Som i sin hovedsum.
Der er min lengsel hjemme, Der har min tro sin
skatt,

Jeg kan deg aldri glemme, Velsignet julenatt!

2.

Den mørke stall skal være Mitt hjertes frydeslott,
Der kan jeg daglig lære Å glemme verdens spott.
Der kan med takk jeg finne Hvori min ros består,
Når Jesu krybber minne Meg rett til hjerte går.

3.

Men under uten like, Hvor kan jeg vel forstå
At Gud av himmerike I stallen ligge må!
At himlens fryd og ære, Det levende Guds ord
Skal så foraktet være På denne arme jord!

4.

Hvi skulle herresale Ei smykket for deg stå?
Du hadde å befale Alt hva du pekte på.
Hvi lot du deg ei svøpe I lyset som et bånd
Og jordens konger løpe Å kysse på din hånd?

5.

Hvi lot du ei utspenne En himmel til ditt telt
Og stjernefakler brenne, O store himmelhelt?
Hvi lot du frem ei trede En mektig englevakt,
Som deg i dyre klede Så prektig burde lagt?

6.

En spurv har dog sitt rede Og sikre hvilebo,
En svale må ei bede Om nattely og ro,
En løve vet sin hule Hvor den kan hvile få -
Skal da min Gud seg skjule I andres stall og strå.

7.

Akk kom, jeg opp vil lukke Mitt hjerte og mitt sinn
Og full av lengsel sukke: Kom, Jesus, dog her inn!
Det er ei fremmed bolig, Du har den selv jo kjøpt,
Så skal du blive trolig Her i mitt hjerte svøpt.

8.

Jeg gjerne palmegrene Vil om din krybbe strø,
For deg, for deg alene Jeg leve vil og dø.
Kom la min sjel dog finne Sin rette gledes stund,
At du er født her inne I hjertets dype grunn!

143

1.
Nå tennes tusen julelys, Det stråler rundt vår jord,
Og himlens stjerner blinker ned Til liten og til stor.
2.
Og over by og land i kveld Går julens glade bud
Om han som fødtes i en stall, Vår Frelser og vår
Gud.
3.
Du stjerne over Betlehem, Send dine stråler ned,
Og minn oss om at julens bud Er kjærlighet og
fred.
4.
Til hvert et fattig hjerte send Et lysstreif ifra sky,
Så finner det den rette vei, Og det blir jul på ny.

144

1.
Hin time i Getsemane
Jeg aldri glemme kan,
Da jeg i angstens blodig sved
Fikk se deg, Gud og mann.
Kor: Jeg glemmer ei, Jeg glemmer ei,
Jeg glemmer ei din ve
Da jeg deg så i angst på kne
Hist i Getsemane.

2.
Da jeg blant hagens dunkle trær
I ånden vandret om,
Jeg så hvor tungt, min Jesus, lå
På deg Guds vredes dom.

3.
Forlatt du og av dine ble,
Ja, av din Fader med,
Og aldri jeg utgrunne kan
Hva da ditt hjerte led.

4.
Men skulle engang blive kold
Min kjærlighet til deg,
Da minn meg om Getsemane
Og om din sved for meg!

145

1.
Følger med til urtegården,
I som fristedes og falt,
Se hvor hyrden stred for hjorden,
Inntil blodet da det gjaldt!
Se hans kval, og hør hans bønn,
Lær å bede av Guds Sønn!

2.
Følger med og se på tinget
Verdens dommer skjent og skjelt,
Trint av avindsmenn omringet,
Dødsdom over sannhet felt!
Venn deg, sjel, til verdens lønn,
Lær å lide av Guds Sønn!

3.
Følger med til retterstedet,
Se hans kors og se hans blikk,
Se hans tørre leber vætet
Ynkelig med galledrikk!
Se ham rolig, mild og skjønn,
Lær å dø av Davids Sønn !

4.
Følger med til klippegraven
I den årle morgenstund!
Mørkt der er i dødninghaven,
Lysner dog om englemunn:
Krist stod opp, som bleknet lå,
Lær oss, Herre, å oppstå!

146

1.
Jesus lever, graven brast!
Han stod opp med guddoms velde,
Trøsten står som klippen fast
At hans død og blod skal gjelde.
Lynet blinker, jorden bever,
Graven brast, og Jesus lever!

2.
Jeg har vunnet, Jesus vant,
Døden oppslukt er til seier,
Jesus mørkets fyrste bandt,
Jeg den kjøpte frihet eier.
Apen har jeg himlen funnet,
Jesus vant, og jeg har vunnet.

147

1.
Klippe, du som brast for meg, La meg skjule meg i deg!

La det vann og blod som går Fra din åpne sides sår,
Rense meg i nådens pakt Fra all syndens skyld og makt.

2.
På min egen gjernings vei Ei din lov oppfyller jeg,
Ble min iver aldri trett, Gråt jeg meg på tårer mett,
Synd dog bliver alltid der, Du, kun du min frelse er.

3.
Intet kan jeg bringe deg, Til ditt kors jeg klynger meg,
Fattig i meg selv jeg er, Hjelpeløs til deg jeg ser,
Liv jeg har kun i ditt blod, Renses kun i nådens flod.

4.
Mens jeg drager ånde her, Når min siste stund er nær,
Når til ukjent land jeg går, Når jeg for din domstol står,
Klippe du som brast for meg, La meg skjule meg i deg!

1.
Naglet til et kors på jorden,
Henger under vredens torden
Himlens Herre og Guds Sønn.
Selv den eviggode Fader
Ham i kvalene forlater,
Hører taus hans angestbønn.

2.
Akk, hvor engstet og bedrøvet,
Inntil døden høyt bedrøvet,
Er den ømme Frelser sjel!
Vredens fulle kalk utdrikke
Må han, skal han, ellers ikke
Bliver frelsens kalk min del.

3.
Hvem kan tenke på den smerte
Uten med et såret hjerte,
Om endog en synder led!
Men her led den evig høye,
Smelt mitt hjerte, gråt mitt øye,
Akk, her lider hellighet!

4.
For all verdens syndebrøde
Ville verdens Frelser bløde,
Tåle spott og sår og bånd,
Og til sist all livets kilde
Senkede sitt hoved stille,
Segnet og oppgav sin ånd.

5.
Gode Frelser, kan jeg tåle
Kraften av en guddomstråle,
O, så send den fra deg ned!
Tenn meg, at jeg må, jeg arme,
Full av ånd og hellig varme
Kjenne all din kjærlighet.

6.
O, la aldri noensinne
Korsets tre meg gå av minne,
Som deg, frelsens fyrste bar!
Men la kors og død og smerte
Tale, rope i mitt hjerte
Hva min frelse kostet har!

7.
Hjelp at jeg fra synden treder
Og meg alltid varsom gleder
Ved min salighet og fred!
Kjøpt jeg ble, ditt navn skje ære!
Dyrekjøpt - o la det være
Varsel for meg ved hvert fjed.

8.
Ja, Forsoner, la meg være
Ofret deg til takk og ære,
Helliget ditt velbehag!
Sonet ved den død du døde,
Skal jeg da frimodig møte
Deg på hin den store dag.

149

1.
O Jesus Krist, jeg flyr til deg,
La meg din nåde få!
Men vender du deg bort fra meg,
:/: Hvorhen skal jeg da gå? :/:

2.
Foruten deg er på vår jord,
Ei noen Frelser sann.
Du ene har det livets ord
:/: Som syndre frelse kan. :/:

3.
Jeg beder deg, o Jesus god,
Min synd du meg tilgiv.
La sjelen renses i ditt blod,
:/: Og gi meg evig liv.:/:

150

1.
Påskemorgen slukker sorgen,
Slukker sorgen til evig tid,
Den har oss givet lyset og livet,
Lyset og livet i dagning blid.
Påskemorgen slukker sorgen,
Slukker sorgen til evig tid.

2.
Redningsmannen er oppstanden,
Er oppstanden i morgengry!
Helvede greder, himlen seg gleder,
Himlen seg gleder med lovsang ny
. Redningsmannen er oppstanden,
Er oppstanden i morgengry!

3.
Sangen toner, vår forsoner,
Vår forsoner til evig pris,
Han ville bløde for oss å møte,
For oss å møte i paradiset.
Sangen toner, vår forsoner,
Vår forsoner til evig pris.

4.
Fagre skarer oppad farer,
Oppad farer fra grav i sky.
Tungene gløder, Herren vi møter,
Herren vi møter med lovsang ny.
Fagre skarer oppad farer,
Oppad farer fra grav i sky!

151

1.
Se hvor nu Jesus treder Hen til den morderstad,
Endog man ham bereder Så stort et blodebad!
2.
Endog hans guddoms øye Nu fengsel, kors og nød
Kan forut skue nøye, Ja se den visse død.
3.
Dog vil han fri i sinde Mot sine fiender gå,
Han vet han skal dem binde Og evig seier få.
4.
Hans adferd er kun ringe, Et asen er hans hest;
Dog kan han undertvinge All Satans gift og pest.
5.
Her er han som vil løse Hver syndebunden træl,
Her er han som vil øse Trøst i hver bange sjel.
6.
Her er han som nu atter Til Salem byder fred;
Gå ut, o Sions datter, Og deg i hannem gled!
7.
Her er han som vil bære En tornekrans for deg,
Her er han som vil være Din drott evindeligg.
8.
Her er han som vil gyde For deg sitt hjerteblod;
Som deg et vell vil byde Av nådens dype flod.
9.
O Jesus, gid jeg kunde, Som jeg så gjerne vil,
Deg ære noenlunde, O hjelp meg selv dertil!
10.
Jeg gjerne mine kleder Vil brede på din vei,
Jeg med i flokken treder Som villigg følger deg.
11.
Jeg bær og mine palmer For ærens konge frem,
Jeg synger mine salmer, O Jesus, hør du dem!
12.
Mitt hosianna klinger Ved din den gode Ånd,
Min sjel til deg seg svinger, Oppløftet ved din hånd.
13.
Til lykke, o til lykke, Du ærens konge, gakk
Min død å undertrykke Og ha så evigg takk!

1.
Som den gylne sol frembryter
Gjennom den kullsorte sky
Og sin stråleglans utskyter,
Så at natt og mulm må fly.
Så min Jesus av sin grav
Og det dype dødens hav
Oppstod ærefull av døde
Imot påskemorgenrøde.

2.
Takk, du store seierherre,
Takk, du livets himmelhelt,
Som ei døden kunne sperre
I det helvedmørke telt!
Takk fordi at opp du stod
Og fikk døden under fot!
Ingen tunge kan den glede
Med tilbørlig lov utkvede.

3.
Ligger jeg i syndens veie,
Ligger jeg i armod ned,
Ligger jeg på sykdoms leie,
Liggerjegi usselhet,
Ligger jeg fortrengt, forhatt
Og av verden helt forlatt,
Skal jeg hus i graven tage,
Å, her er dog håp tilbake!

4.
Synd og død og alle pile
Som av Satan skytes kan,
Brutt de ligger ved din hvile
Hist i gravens mørke land.
Der begrov du dem og gav
Meg en sikker trøstestav,
At ved din oppreisnings ære
Jeg skal seiers palmer bære.

5.
Du til livet meg skal vekke,
Det er din oppreisnings kraft;
La kun jordens støv meg dekke,
Ormer tære all min saft,
Ild og vann oppsluke meg,
Dog jeg dør i tro til deg
At jeg skal til liv oppstande
Av de grumme dødens lande.

6.
Herre Jesus, gi meg nåde
Ved din gode Hellig Ånd
At jeg så min gang kan råde
Og veiledes ved din hånd
At jeg ei skal falle hen
I det dødens svelg igjen
Hvorav du meg engang rykte
Da du døden undertrykte.

7.
Takk for all din fødsels glede,
Takk for ditt det guddoms ord,
Takk for dåpens hellig væte,
Takk for nåden på ditt bord!
Takk for dødens bitre ve,
Takk for din oppstandelse,
Takk for himlen du har inne,
Der skal jeg deg se og finne.

153

1.
Å fikk jeg kun være den minste kvist
På vintreet ditt, Herre Jesus Krist!
Og måtte så aldri vi skilles igjen,
Men elske og elskes som venn hos venn!

2.
Din saft er flytt meg i årene inn,
Jeg knelte og drakk av nadverdens vin;
Hvor kvegtes min ånd, som før var matt,
Ved himmelduggen skjærtorsdags natt!

3.
Vi ranker oss sammen, vi vinkvister små,
Som brødre og søstre om Jesus å stå.
Akk la ingen visne av våre, o Gud,
Ei brytes av stammen og ei kastes ut.

4.
Du rense mitt hjerte med ømmeste tukt,
Og bløder enn grenen, den bærer dog frukt.
Du mener det godt med mitt dryppende sår,
Du har meg så kjær, og du best det forstår.

5.
Ja, får jeg kun være den minste kvist
På vintreet ditt, Herre Jesus Krist!
Ditt kors rankes inn av de vinkvister små,
Og opp til ditt hjerte jeg gjerne vil nå.

154

1.
Å salige stund uten like,
Han lever, han lever ennu!
Han vandrer i seierens rike,
Min sjel, hvorfor sørger da du?
Han er ikke lenger i graven,
Hvor bleknet i døden han lå,
:/: Jeg levende så ham i haven,
Og aldri så skjønn jeg ham så. :/:

2.
Han lever, og jeg skal få bringe
Hans venner det salige ord -
Tenk, jeg som er ringest blant ringe,
Den minste han kjenner på jord.
Tenk, jeg skal hans hilsen frembære,
Å kunne jeg synge det ut!
:/: Mer kunne ei engler begjære,
Enn gå med så salig et bud. :/:

3.
Å salige stund uten like,
Han lever, han lever ennu!
Han vandrer i seierens rike,
Min sjel, hvorfor sørger da du?
Du søkte din trøst i den døde,
Og dvelte ved gravnatten kun,
:/: Så fikk du den levende møte,
Å salige, salige stund! :/:

155

1.
Apostlene satt i Jerusalem
Og biet på Herrens time,
For øre da bratt det ringet dem
Som tusene klokker kime.

2.
Det rørte dem alle så underlig,
Det var ikke før opplevet;
Der taltes om dem i himmerik,
Der ble deres navn oppskrevet.

3.
Der taltes om dem som livets ord
Nu skulle med kraft forkynne,
Om himmelgleden ved Herrens bord,
Som skulle på jord begynne.

4.
Da hørtes på Sion der sus og brus,
Guds time, nu var den slagen!
Med kraft fra det høye det lave hus
Oppfyltes på pinsedagen.

5.
Da såes der tunger som ild og glød,
Guds venner de fløy i munnen;
På alle folks tunger Guds ord gjenlød,
Mangfoldig, dog ens i grunnen.

6.
Så tendtes på jorden det lys fra Gud
Der siden som sol har strålet,
Hvor levende røster Guds nådes bud
Forkynte på modersmålet.

7.
Og har vi til nu på det store ord
Som barnene små kun stammet,
Av himmelens ild som kom til jord,
Vi har dog en gnist annammet.

8.
Den gnist den lever hos oss ennu,
Oppblusser og i Guds time;
Så gladelig rinner det oss i hu
At himmeriks klokker kime.

156

1.
Kom Hellig Ånd med skapermakt,
Opprett hva synd har ødelagt,
Og glede i hvert hjerte giv
Som du har født til evig liv!

2.
En trøsters store navn du bær,
Guds gave dyr og hjertens kjær,
Den syke sjel en salve mild,
En livets brønn, en hellig ild.

3.
Du visdoms, råds og styrkes Ånd,
Du kraften av Guds høyre hånd,
Du lysets bærer, Guds ords tolk
For alle tungemål og folk,

4.
Ditt lys opptenn i vår forstand,
I hjertet kjærlighetens brann,
Til vanmakt vår og usseldom
Med hellig hjertestyrke kom!

5.
Vår fiende, jag ham langt på flukt,
Gi fred og fager troes frukt,
Og la oss alle, store, små,
I sjeleomsorg hos deg stå!

6.
Gjør oss med Gud vår Fader kjent,
Med Sønnen som han har utsendt,
Med deg som fra dem begge går,
Og hjelp at vi i troen står!

7.
Vær lovet, Gud vår Fader god,
Guds Sønn som opp av døde stod,
Og Trøsteren som kom herved,
Vær lovet i all evighet!

157

1.

La denne dag, o Herre Gud, For oss velsignet
være!

Fra nådens favn støt ingen ut Av disse våre kjære!

Du ser oss for deg stå, Vi beder, store, små:

Se, Fader, til oss ned, Lys over oss din fred

Og la din Ånd oss styrke!

2.

Sign ordet i de unges munn, Dets kraft i hjertet
brenne,

At de vår tro og troens grunn Sannferdig må
bekjenne!

Engang de bares frem, Og du velsignet dem,

Du tok de små i favn, De døptes i ditt navn,

O kjennes ved dem, Herre!

3.

La dem som feste vil sin pakt, Ditt faderhjerte
finne,

Og la det ja som her blir sagt, Dem aldri gå av
minne!

Men svak er dog enhver Til strid mot helveds hær,

Styrk ved din allmakts hånd Hver ærlig sjel og ånd

Til enden tro å blive!

4.

Engang de ut fra fedrebo Omkring i verden vanker,

Da være dåp og kristen tro Det arme hjertes

anker!

Vel den som sant får sagt: Jeg står med Gud i

pakt!

Den vet seg ei forlatt Som håp til Gud har satt,

De faderløses Fader.

158

1.
De unge kristne knele ned,
For deg som hjertets tanker vet,
O Fader i det høye.
Med stille angers sukk i lønn:
Velsign og meg, er deres bønn.
Gi nåde for ditt øye.
Atter, De deg, Troskap sie,
Nåderike, Jesus Kriste
La det løfte aldri briste.

2.
O Fader, salv dem med din Ånd,
Opplys dem, led dem med din hånd.
På ordets rette veie.
O tenk på dem, o minnes dog.
Du skrev dem inn i livsens bok.
Til himlens arv og eie.
Er de, Falne, Av deg fundne,
Syndebundne, Deg miskunne.
Over dem som til deg stunde.

3.
Og vukt så, Jesus dine får,
I verdens ørken hvor de går.
I hunger, tørst og mørke.
Fra ungdom og til alder grå,
De fast hos deg i pakten stå,
Ved Åndens kraft og styrke.
Når da, Troen, Er bevaret,
Løpet faret, For din trone
Herre giv dem livsens krone.

159

1.
Jeg er frelst og dyrekjøpt
Og til saligheten døpt
I det guddomsnavn hvorved
Alle kne skal knele ned.
Blant Guds venner er jeg talt
Og til himmerike kalt
Ved hans Ånd som råder alt.

2.
Faderen har givet meg
Salig barnekår hos seg,
Min korsfestet kjærlighet
Har sitt hoved bøyet ned
Og velsignet selv min sjel,
Gjennom tidens ve og vel
Er hans Ånd min trøst og del.

3.
Av mitt hjertes grunn jeg vil
Ham for evig høre til,
Med min styrkes Gud i pakt
Vil jeg ved hans nådes makt
Føre til min hånd er kold,
Åndens sverd og troens skjold
Mot all Satans list og vold.

4.
Vik, du mørkets fyrste, vik
Bort med all din løgn og svik!
Sjelen er av synden krenkt,
Men med Jesu blod besprengt.
Vik hver syndig lyst herfra!
Jeg har givet Jehova
Nu et evig, hellig ja!

5.
Fader, Sønn og Hellig ånd,
Gi mitt forsett overhånd!
Hold meg ved din nådes makt
Alltid fast i dåpens pakt!
Så skal jeg, o kjærlighet,
Du mitt liv, min salighet,
Love deg i evighet!